

Extrémně obtížný závod Winter Survival potřetí vyhráli rakouští vojáci

*Fakulta ekonomiky
a managementu má
nového děkana*

str. 3

*Prorektor profesor Zemánek:
Za prioritu považují
stabilizaci pracovního prostředí*

str. 4

*Univerzita obrany musí
při zadávání zakázek
používat elektronické tržiště*

str. 9

Z jednání Kolegia rektora – velitele UO

Ve středu 1. února se na zasedací místnosti rektorátu Univerzity obrany uskutečnilo úvodní jednání Kolegia rektora-velitele UO v letošním roce. Na programu byla celá řada otázek souvisejících s důležitými oblastmi života a dalšího rozvoje naší vojenské vysoké školy.

V první části jednání seznámil rektor – velitel UO brigádní generál Rudolf Urban přítomné členy kolegia se závěry pracovního jednání s ředitelem Ředitelství výcviku a doktrín ve Vyškově brigádním generálem Františkem Maleninským, které proběhlo 24. ledna 2006. V této souvislosti brig. gen. Urban uvedl, že velení ŘeVD je připraveno poskytnout materiální a technické základy jednotlivým součástem Univerzity obrany při verifikaci výsledků vlastní vědecko-výzkumné činnosti. Rektor – velitel mimo jiné připomněl, že mezi velením UO a ŘeVD existuje názorová shoda v docenění významu recipročního

využívání odborníků v oblasti přípravy a zpracování koncepčních materiálů, vojensko-odborných publikací a pomůcek pro potřeby AČR. ŘeVD současně nabízí pomoc svých lektorů v zájmu zkvalitnění vzdělávací činnosti při výuce v kariérních kurzech, které probíhají na Ústavu operačně taktických studií.

Ve druhé části svého vystoupení rektor – velitel předběžně charakterizoval základní pojmy, požadavky a pravidla, která jsou obsažena ve vládním návrhu zákona č. 1114 „O ověřování a uznávání dalšího vzdělávání“. Připravenost UO realizovat předmětný zákon, který by měl vstoupit v platnost od 1. ledna 2007, bude jedním z klíčových kritérií při posuzování úrovně naší školy v porovnání s jinými vzdělávacími institucemi.

Klíčovým bodem jednání únorového kolegia byla problematika rozpracování investičního záměru výstavby jednotlivých objektů multifunkčního bloku v areálu kasáren J. Babáka. Stejně význam této otázky vyplývá na jedné straně z finanční nákladnosti celého projektu,

(Pokračování na str. 2)

k r á t c e

Vědecká rada UO

V pondělí 27. února 2006 se v nově rekonstruované síni VR na „rohliku“ uskutečnilo druhé řádné zasedání Vědecké rady Univerzity obrany. Devětatřicetiletá vědecká rada projednávala a schvalovala návrhy na udělení Ceny rektora UO za vědeckou práci v roce 2005 a jmenování emeritních profesorů, návrh etického kodexu příslušníků UO v oblasti vědy a výzkumu a složení redakční rady připravovaného vědeckého časopisu UO. Prorektor pro vědeckou činnost UO mjr. doc. MUDr. Jan Österreicher, CSc. seznámil členy vědecké rady s vyhodnocením vědecké a výzkumné činnosti univerzity za minulý rok, s edičním plánem školy a informoval o financování výzkumu a vývoje na UO.

Personální změny v AČR

V roce 2005 bylo do české armády přijato 2281 vojáků z povolání, v letošním roce je v plánu přijmout dalších 2128. Loni bylo z organizačních důvodů propuštěno z AČR 214 vojáků z povolání a 1129 občanských zaměstnanců. Konkrétně na Univerzitě obrany se to týkalo 20 vojáků z povolání a 139 občanských zaměstnanců. V roce 2006 se v souladu se schválenou koncepcí reformy ozbrojených sil ČR předpokládá snížení počtu občanských zaměstnanců resortu obrany z 15 100 na 12 900 osob.

Matematický přebor

V zimním semestru akademického roku 2005/2006 se mohli studenti 1. ročníku Fakulty vojenských technologií UO zapojit do matematického přeboru. Soutěž zorganizovala Katedra matematiky a fyziky a přihlásilo se do ní 56 zájemců. Prvního tzv. domácího kola se aktivně zúčastnilo 25 studentů, kteří v průběhu semestru řešili 9 příkladů. Úspěšní řešitelé postoupili do druhého – finálního kola, ve kterém samostatně řešili 4 příklady. Finále se konalo 18. 1. 2006 a ze šestnácti finalistů vzešlo 7 úspěšných řešitelů. Umístění na prvních třech místech: 1. pprap. Kamil Šamaj, 2. pprap. Vojtěch Bartoň a 3. pprap. Andrej Hyll. Těmto studentům byly výsledky přeboru uznány jako předsunutá zkouška z matematiky s hodnocením výborně. Studentům na 4. až 7. místě byla uznána písemná část zkoušky z matematiky s hodnocením výborně.

Duchovní služba na UO

Již půl roku působí na Univerzitě obrany vojenský kaplan npor. Mgr. Martin Vařeka. Ten v rámci duchovní služby poskytuje studentům, vojákům a občanským zaměstnancům stálého stavu příležitost k diskretním rozhovorům a pomoc při řešení těžkých životních situací spojených jak s pracovním nasazením, tak i soukromým životem. Počet studentů, kteří využívají možnosti diskretního rozhovoru s duchovním pomalu roste. Od října loňského roku pořádá kaplan pravidelné diskusní večery v univerzitním klubu nazvané „Duchovní klub“. Večery se konají jednou za čtrnáct dnů, vždy ve středu a jsou navštěvovány studenty i pedagogickými pracovníky. Duchovní služba také postupně rozvíjí podporu výchovy studentů UO v oblasti etiky vojenského profesionála.

Promovali noví inženýři

V pátek 27. ledna 2006 slavnostně promovali noví inženýři, kteří úspěšně absolvovali kombinované navazující magisterské studium na Fakultě vojenských technologií UO. Ve slavnostní atmosféře Klubu Univerzity obrany bylo předáno 29 diplomů, z toho čtyři v barvě červené.

Slavnostního aktu promoce se zúčastnil prorektor pro vnější vztahy UO plk. gšt. Ing. Miloslav Vácha, děkan Fakulty vojenských technologií plk. prof. Ing. Zdeněk Vintr, CSc., proděkan a vedoucí kateder FVT. Volná místa v sále zaplnili beze zbytku rodinní příslušníci a přátelé absolventů.

Po projevu děkana Vintra udělil prorektor Vácha souhlas k provedení promočního aktu a za absolventy přednesla slib absolventa por. Bc. Gabriela Gálová. Všem absolventům FVT, kteří studovali obor Řízení spojení a bezpečnosti informací nebo Řízení obrany státu,

předal děkan fakulty diplom, čímž jim udělil právo používat před svým jménem zkratku Ing.

S vyznamenáním promovali kpt. Ing. Ladislav Vaško, mjr. Ing. Josef Slahučka, Ing. Iveta Prášková a por. Ing. Gabriela Gálová. Po předání diplomů udělil děkan společně s prorektorem Váchou těmto čtyřem nejlepším absolventům akademickou pochvalu a plakety Fakulty vojenských technologií UO. Slavnostní promoce byla ukončena studentskou hymnou Gaudeamus Igitur.

– vili –

Z jednání Kolegia . . .

(Dokončení ze str. 2)

ktej je rozložen do několika etap, a na straně druhé z výrazného přínosu multifunkčního bloku v oblasti zkvalitnění vědecko-informační, vzdělávací a výzkumné činnosti celé UO, její společenské a ceremoniální praxe i logistického zázemí. Kolegium rektora proto zdůraznilo nezbytnost kvalifikovaného definování potřeb a následného stanovení priorit výstavby jednotlivých prvků multifunkčního bloku, přesné specifikace investičních nákladů a posouzení optimálního postupu a návaznosti budování infrastruktury objektů. Z hlediska úspěšného startu 1. etapy výstavby multifunkčního bloku ještě v tomto kalendářním roce bude potřebné dořešit řadu důležitých, zejména finančních otázek na úrovni kompetentních složek ministerstva obrany.

V další části jednání kolegia byla věnována pozornost přípravě a zabezpečení II. reprezentačního plesu Univerzity obrany. Rektor – velitel připomněl, že je nutné nalézt vyvážený vztah mezi slavnostním charakterem plesu a odpovídajícím zastoupením všech součástí a složek školy na jeho průběhu. Z tohoto pohledu nám nemůže jít pouze o vnější reprezentaci Univerzity obrany, nýbrž i o přiměřenou účast všech kategorií příslušníků a studentů školy na této významné společenské akci. Zmíněný aspekt úzce souvisí s přirozeným požadavkem na identifikaci všech vojáků a občanských zaměstnanců s posláním a činností Univerzity obrany a s kultivací pocitu vzájemné spolupatričnosti.

V závěrečných bodech jednání přijalo kolegium rektora závěry ve vztahu k přípravě a zpracování „Výroční zprávy UO za rok 2005“, k precizaci „Dlouhodobého záměru UO“ a k dílčí novelizaci vnitřních norem a předpisů naší školy. Předmětem diskuse se staly rovněž otázky související s řízením lidských zdrojů a se zkvalitněním systému plánovací činnosti jak na úrovni složek a pracovišť, tak i v práci jednotlivých příslušníků školy. Právě v této rovině dosud přetrvává mnoho projevů alibismu a nekonceptnosti, které narušují koordinaci při plnění úkolů a v konečném důsledku snižují efektivitu výsledné práce.

Pplk. Miloš Dyčka

FEM má nového děkana

V pondělí 30. ledna 2006 proběhlo mimořádné zasedání Akademického senátu Fakulty ekonomiky a managementu UO. Jeho hlavním cílem bylo provést volbu kandidáta na nového děkana fakulty.

Aby byl fakultní senát v plném počtu, složili před zastupujícím děkanem pplk. doc. Ing. Petrem Čechem, Ph.D. slib dva noví senátoři z řad studentů pprap. Jaroslav Kozel a Alexandra Malá.

Hlavním bodem zasedání byla tedy volba nového děkana. Senátoři se rozhodli mezi proděkanem pro vědeckou a výzkumnou činnost FEM podplukovníkem Petrem Čechem a vedoucím Katedry vojenského managementu a taktiky plukovníkem Ing. Miroslavem Šuhajem, Ph.D. Oba kandidáti se představili akademické obci na veřejné prezentaci svých volebních programů 24. ledna 2006.

Volba děkana probíhala tajně. Po sečtení výsledků bylo vše jasné: pplk. Petr Čech získal 8 hlasů, o jeden víc obdržel plk. Miroslav Šuhaj (na snímku). Kandidátem na děkana Fakulty ekonomiky a managementu byl nadpoloviční většinou hlasů zvolen plk. Ing. Miroslav Šuhaj, Ph.D.

Volba děkana probíhala již podruhé, neboť při první volbě nebyl senát v plném počtu a volba byla senátem uznána za neplatnou. „Dnešní volba proběhla

podle všech regulí, takže výsledek je platný,“ řekl bezprostředně po mimořádném zasedání předseda Akademického senátu FEM pplk. Ing. Lubomír Poročák Ph.D.

Plukovník Ing. Miroslav Šuhaj, Ph.D. byl do funkce děkana FEM jmenován rektorem Univerzity obrany ve středu 1. února 2006. Jmenovací dekret převzal na zasedání Kolegia rektora – velitele UO. Protože byl plukovník Šuhaj zvolen a jmenován do této akademické funkce již v době platnosti novelizovaného vysokoškolského zákona, jeho funkční období bude čtyřleté, to znamená do 31. 1. 2010.

Plukovník Miroslav Šuhaj si klade za základní strategický cíl dosáhnout stavu, kdy bude Fakulta ekonomiky a managementu UO významným subjektem vysokoškolského vzdělávání managementu resortu obrany a velitelského sboru AČR. „Dosažení tohoto cíle předpokládá aktivní zájem a úsilí každého příslušníka fakulty,“ řekl při představení svého volebního programu plukovník Šuhaj. Vysvětlil, že k tomu je rovněž potřeba rozvíjet interaktivní spolupráci mezi studenty a učiteli a využívat zpětnou vazbu ze společenské praxe absolventů. Podstatu systému řízení fakulty vidí v důsledné orientaci na strategické cíle, ve vysoké míře autonomie kateder, v koncepčním rozhodování vedení fakulty a v kvalitní práci všech pracovníků a studentů fakulty.

Ing. Vilém Lipold

Na internetu dnes najdete informace ze všech oblastí, které si jen dokážete představit. Dozvíte se potřebné údaje o nejrůznějších institucích, zjistíte programy kin, nebo si můžete vyhledat dopravní spojení. Internet také pomůže těm, kteří se chtějí vzdělávat, ale nemají čas pravidelně docházet například na jazykové kurzy. Stačí si vybrat z nabídky e-learningových kurzů a potom mít pevnou vůli k samostatnému studiu.

Bez znalosti práce s počítačem se v dnešní době obejde jen málokdo. Internetové stránky pro středoškoláky obsahují vypracované maturitní otázky a referáty. Studenti si mohou snadno zjistit termíny přijímacích zkoušek na jednotlivých vysokých školách a informace, které jim pomohou zvládnout úskalí přijímaček. Vysokoškoláci si obstarávají na internetu studijní materiály a mohou si vyhledat spoustu podkladů pro své seminární a ročníkové práce.

Proto i Univerzita obrany přikládá velký význam objemu a kvalitě informací, které na internetových stránkách www.unob.cz zpřístupňuje zájemcům o studium na UO. V rámci informací o přijímacím řízení pro akademický rok 2006/2007 tam uchazeč vedle otvíraných studijních oborů a obsahu přijímacích zkoušek najde praktický návod jak postupovat při podání přihlášky ke studiu na příslušné fakultě UO. Dále se může seznámit s charakteristikou a zaměřením vysokoškolského studia na UO, průběhem studia a vojenské služby, organizací akademického roku v rámci bakalářského a magisterského studia, podmínkami pro přijetí ke studiu na fakultách UO a nezbytnými procedurami spojenými s výběrem uchazečů na oddělení nábory Krajského vojenského velitelství. Novinkou je rovněž využití formy elektronické přihlášky.

Cennými informacemi nejen pro zájemce o studium, ale i pro jejich rodiče jsou údaje o zabezpečení studentů vojenského prezenčního studia, které rozkrývají platové podmínky studentů, prospěchové stipendium, proplácení různých náležitostí, využívání prostředků z fondu FKSP, a také podmínky ubytování a stravování. Zveřejněny jsou i sankce, které čekají studenty za nesplnění závazku k setrvání ve služebním poměru, ke kterému se zavazují při zahájení studia na UO.

Webové stránky Univerzity obrany se tak po inovaci stávají hlavním zdrojem informací o možnostech a podmínkách studia na UO. Nová struktura je přehlednější a zveřejněné informace obsáhlé. Tvůrci stránek samozřejmě budou přicházet s dalšími vylepšeními, proto vítají vaše připomínky stran zveřejňovaných informací. Psát můžete na adresu: ovv@unob.cz

Pavel Pazdera

Hovoříme s prorektorem pro studijní a pedagogickou činnost UO prof. Zdeňkem Zemánkem

Armáda ČR prochází nelehkým obdobím své transformace. V souladu s reformou ozbrojených sil dochází ke změnám i v rámci vojenského vysokého školství. O tom, jak Univerzita obrany plní své poslání ve vzdělávací činnosti a jaké změny jí v této oblasti čekají, hovoříme s prorektorem pro studijní a pedagogickou činnost UO prof. RNDr. Zdeňkem Zemánkem, CSc.

Pane prorektore, co je ve vysokoškolském prostředí naší univerzity potřebné a nezbytné udělat, abychom mohli dosáhnout cíle, k němuž se Univerzita obrany v dlouhodobém záměru činnosti hlásí: vytvoření prestižní, dynamické, flexibilní a konkurenceschopné univerzity?

Pane redaktore, „Dlouhodobý záměr vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a další tvůrčí činnosti UO na období 2006–2010“ se teprve diskutuje na úrovni rektorátu a proto bych nerad předbíhal jeho finální podobu. Nicméně v „Plánu činnosti UO na rok 2006“ v části, která je věnována výchovně vzdělávacímu procesu, si můžete hned v úvodu přečíst následující úvahu: „Mottem pracovních aktivit akademické obce UO v oblasti výchovně vzdělávacího procesu, z hlediska její dlouhodobé existence, je vytvoření stabilního pracovního prostředí,

nucen velmi často analyzovat a současně i rozhodovat.

Ze zorného úhlu vaší otázky si myslím, že je to jeden z kamínek celé mozaiky našich aktivit, které by měly tvořit cestu k dosažení těch cílů, na které se mě ptáte. Ze zkušenosti vím, že i malý reálný krok vpřed, při řešení pracovních problémů, je vždycky mnohem cennější než dalekosáhlé záměry a zveličené představy o tom, co by se udělat mělo. Proto je pro mne prvořadou prioritou stabilizace našeho pracovního prostředí, které je po letech příprav a realizace transformace vojenského vysokého školství již velmi nebezpečně rozkmitané. Otevřeně řečeno, považuji za malý zázrak, že celý systém dosud nezkolaboval a dokonce dokáže držet krok s veřejnými vysokými školami a dynamicky se měnícími podmínkami a požadavky kladenými společností na akademické instituce.

procesy postupné modernizace výuky považuji za nejdůležitější. Vážím si práce každého učitele přímo úměrně tomu, jak ji bere vážně. Právě na takové cestě vznikají myšlenky, nápady nebo chcete-li projekty, které nás budou posouvat dopředu a vytvářet naše společné bohatství.

Abych vás ale neodbyl, z hlediska vašeho dotazu, tak bych spíše poukázal na to, kde mám pocit, že nás v současné době tlačí bota, kde začínáme zřetelně zaostávat za veřejnými vysokými školami. Mám za to, že je to oblast využití moderních informačních a komunikačních technologií. Tyto na straně jedné představují velmi účinný nástroj pro kvalitativní změny v samotném výchovně vzdělávacím procesu. Na straně druhé jsou i velmi účinným nástrojem pro řízení, rozhodování a rychlý přístup k informacím. Zjednodušeně řečeno, určitě např. stojíme na prahu koordinovaného řešení otázek označovaných souborně termínem e-learning. Specifikum naší školy v této oblasti, ve srovnání s veřejnými vysokými školami, je v tom, že kromě rozměru typického pro vysokou školu, zde výrazně působí i rozměr resortní. Potřeba vytvořit efektivní a plnohodnotný systém celoživotního vzdělávání, které bude možné poskytnout každému z příslušníků Armády České republiky, ať se momentálně nachází ve službě na libovolném místě ve světě, se začíná vymezovat jako strategická záležitost. Ale vraťme se od strategie do reality každodenního života nás učitelů Univerzity obrany. Považujete např. za obvyklé, aby když vyzkoušíte studenta, jste musel výsledek zkoušky zapisovat do jeho indexu, do tiskopisu pro daný semestr a do informačního systému školy? Já tedy ne a předpokládám, že i drtivá většina mých kolegů, vysokoškolských učitelů Univerzity obrany.

Za prvořadou prioritu považují stabilizaci pracovního prostředí

kteří zabezpečí pravidelnou generační obměnu genofondu garantů studijních programů, bezprostředně odpovědných za konkrétní akreditační řízení. Úspěšná akreditační řízení v magisterských a doktorských studijních programech jsou podmínkou nutnou, ne však postačující, pro existenci UO jako vysoké školy univerzitního typu.“

Musím se přiznat, že pro takto deklarovanou úvahu, z hlediska priorit školy na rok 2006 v oblasti výchovně vzdělávacího procesu, jsem se nerozhodl náhodou. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že je to záležitost značně přesahující období jednoho kalendářního roku, respektive jednoho funkčního období managementu školy. Touto formulací představuji, na začátku svého prorektorského funkčního období, akademické obci Univerzity obrany kostru svého uvažování o záležitostech, které jako prorektor pro studijní a pedagogickou činnost budu

Které projekty v procesu postupné modernizace výuky na Univerzitě obrany vy osobně považujete za nejdůležitější?

Víte, pane redaktore, nepovažuji se za přívržence vymezování nějakých NEJ, NEJ, ať se to týká soukromého nebo profesního života. Kolegové, kteří mě znají ví, že jsem přímo alergický např. na to, když někdo předměty v konkrétním studijním programu začne členit na profilové a neprofilové anebo chcete-li na významnější a méně významné. To je jen jeden z příkladů toho, kdy možná dobře míněná myšlenka může být první dlažební kostkou dláždící naši společnou cestu do pekel. Mnohokrát jsem měl možnost poznat, že právě takové uvažování a myšlení je příčinou tříštění pracovních týmů, kapacit, potenciálu, možností, které bychom jinak mohli efektivně zúročit pro dosažení vymezeného cíle. Proto ode mne neočekávejte, že uslyšíte, které

Můžete alespoň v hrubých rysech uvést, jak novela vysokoškolského zákona platná od 1. ledna 2006 ovlivní činnost samosprávných prvků UO a oddělení rektorátu?

Odpověď na tuto otázku by si zřejmě zasloužila samostatný článek v Listech

UO. Uvedená novela začala být projednávána v Poslanecké sněmovně PCR dne 14. dubna 2005. Na adrese <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=4&T=949> je možné si projít celou historii projednávání tohoto zákona, který byl 30. prosince 2005 vyhlášen ve Sbírce zákonů v částce 188 pod číslem 552/2005 Sb., s platností od 1. ledna 2006. Jsem přesvědčen o tom, že uvedená novela dříve nebo později ovlivní život a činnost každého člena akademické obce, bez rozdílu toho jestli je nebo není akademickým funkcionářem, či členem některého ze samosprávných orgánů.

Z celé řady změn, které přináší, jsou pro mě osobně zajímavé dvě. Když říkám zajímavé, tak pak myslím, že je považuji za možný potenciaální zdroj obtíží a problémů v budoucnosti. První z nich je skutečnost, že funkční období děkanů a rektorů vysokých škol se zvýšilo na 4 roky, ale funkční období akademických senátů, které volí kandidáty na tyto akademické funkce, zůstává 3 roky. Je zřejmé, že fázový rozdíl, který se bude vytvářet mezi těmito dvěma základními pilíři samosprávné demokracie na vysoké škole, dříve nebo později vyvolá situace, kdy akademický senát zvolí představitele fakulty nebo školy a současně s tím ukončí svoji činnost. Nedokáží odhadnout, co to může udělat se stabilitou a většinovou podporou legislativního samosprávného prvku vůči rozhodovacímu samosprávnému prvku v případech, kdy vítězný kandidát na děkana nebo rektora byl zvolen nejtěsnějším rozdílem hlasů.

Druhá změna, o které se chci zmínit, souvisí s novým § 47b „Zveřejňování závěrečných prací“. Toto natvrde znění se výrazně liší od původně navrhaného znění, které předpokládalo respektování zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon). Víím, že kolegové na některých veřejných vysokých školách poukazují na problémy, které jim zveřejňování závěrečných prací studentů může přinést. Jedná se především o situace, když práce vzniká na základě dohody školy např. s průmyslovým podnikem. Jejím obsahem mohou být např. výrobní tajemství, která ale odmítá příslušný podnik zveřejnit. Víím už i o případech, že v souvislosti s touto novelou, některé firmy uvažují o odstoupení od smluv s vysokými školami na zadávání takových témat prací. To samozřejmě může některé školy začít ohrožovat i ekonomicky. Je zřejmé, že problémy obdobného charakteru bude asi nucena řešit i naše škola a nemyslím si, že to vždy bude snadná záležitost.

Zdá se mi, že obecně v rámci univerzitního systému ČR jsou podceňovány pojmy jako je nezbytnost evaluace a sledování kvality vysokých škol. Jaké a kdy budou konkrétně na Univerzitě obrany vytvořeny evaluační mechanismy, které pomohou rozvoji naší školy?

Tak úplně s vámi nesouhlasím. Kdyby tomu tak bylo, pak by asi doposud Univerzita obrany nebyla tak úspěšná

v rámci akreditačních řízení. Z tohoto pohledu se škole i jejím jednotlivým fakultám daří dodržovat a naplňovat standardy, které Akreditační komise vyžaduje z hlediska přiznávání akreditací. Vedle toho ale budeme muset otevřít diskusi o kvalitě akademických činností a procesů v rámci naší školy, která vznikla splynutím tří bývalých vysokých vojenských škol k 1. září 2004. Tuto záležitost vnímám jako komplex evaluačních a autoevaluačních aktivit na všech úrovních činností členů akademické obce školy a jejího provozního zázemí. Zde nás čeká mnoho práce. Budu prosazovat, aby na jejím počátku byly vždy dostatečně analyzovány a posléze i respektovány specifika a zvláštnosti, které součástí Univerzity obrany mají. Ty je v jejím rámci činí jedinečnými a nezaměnitelnými. Na straně druhé však také mohou být překážkou vymezení jednotných kritérií platných bez rozdílu pro všechny.

Kvalifikační struktura akademických pracovníků Univerzity obrany není uspokojivá. Co chcete v rámci vašeho úseku udělat pro to, aby byla posílena odpovědnost vědeckopedagogických pracovníků za vlastní kvalifikační růst?

Částečně jsem se snažil na tuto otázku rovněž dát odpověď v již vzpomínaném „Plánu činnosti UO na rok 2006“. V příslušné jeho pasáži je uvedeno:

„V řídicí práci akademických funkcionářů UO soustavně věnovat pozornost problematice akreditačních řízení ve smyslu vysokoškolského zákona, souvisejících vyhlášek a směrnic MŠMT a Akreditační komise, s ohledem na vytváření optimálních podmínek pro zabezpečení jejich úspěšného průběhu.“

V řídicí práci vedoucích vědeckopedagogických pracovníků UO orientovat trvalou pozornost na to, aby si každý vědeckopedagogický pracovník UO uvědomoval svůj konkrétní podíl na akreditačních procesech. K tomu je třeba ze strany vedení fakult deklarovanou dlouhodobý záměr rozvoje garantovaných a rozvíjených studijních programů.

V každodenní práci vědeckopedagogických pracovníků postupně dosáhnout toho, že budou znát svoji osobní odpovědnost za vlastní kvalifikační růst spojený s celoživotním vzděláváním, jako

prvotním předpokladem dlouhodobě efektivní badatelské či vědecko-výzkumné činnosti, coby základní dispozice UO jako celku i jejich jednotlivých součástí pro úspěšné akreditační řízení.“

Předpokládám tedy, že svoji řídicí, kontrolní a hodnotící činnosti na všech stupních řízení dosáhneme toho, aby každý vědeckopedagogický pracovník věděl, co se od něj očekává a jaká je v tomto směru jeho osobní odpovědnost. Jestliže v uvedené pasáži je použit termín „akreditace“ pak je to myšleno v obecném slova smyslu. Tím chci říci, že se to netýká jen akreditovaného vzdělávání z hlediska vysokoškolského zákona, ale i všech našich neakreditovaných vzdělávacích aktivit. I tyto musí totiž mít, jak z hlediska školy, tak i našeho zřizovatele resortu obrany, jasné deklarované kvalitativní a kvantitativní požadavky na úroveň práce vědeckopedagogických pracovníků.

Jaké máte poznatky z fungování kreditového systému studia na Univerzitě obrany?

Pro mě osobně kreditový systém studia, tak jak mu rozumím, na Univerzitě obrany zatím neexistuje. Abych mohl vysvětlit tento svůj názor, tak musím připomenout následující skutečnosti.

Společenský vývoj ve státech evropského společenství a předpokládaný vývoj široké migrace obyvatelstva vyvíjí tlak i na sblížení vzdělávacích systémů jednotlivých států. Jako nástroj realizace tohoto trendu se nabízí ECTS (European Credit Transfer System). ECTS byl poprvé představen v roce 1989, v rámci programu Erasmus, který je nyní částí programu Socrates. ECTS se v současnosti úspěšně využívá v rámci evropského vysokoškolského prostředí. V zásadě poskytuje jeho uživateli dvě základní funkce. Funkci transferovou a funkci akumulaci. Transferová funkce znamená, že domácí vysoká škola uzná svým studentům období studia na kterékoliv evropské vysoké škole, která je do tohoto systému zařazena a s níž má uzavřenu studijní smlouvu o uznávání kreditů. Akumulační funkce usnadňuje studentovi tvorbu jeho vlastního studijního plánu volbou studijních předmětů tak, aby vyhověl předepsané skladbě a dosáhl v součtu počtu kreditů vyžadovaných pro udělení daného akademického stupně nebo ukončení konkrétního studijního programu. Toto všechno jsou nakonec klíčové cíle obsažené v Boloňské deklaraci, vyhlášené v roce 1999.

Systém ECTS je založen na principu vzájemné důvěry mezi účastníky se vysokoškolskými institucemi. K posílení důvěryhodnosti celého procesu bylo stanoveno a je uznáváno několik základních pravidel, které lze shrnout do následujících sedmi zásad:

1. přijetí institucionálního rozhodnutí školy,
2. přidělení kreditových hodnot předmětům studijního plánu,
3. vytvoření informační příručky,
4. uzavření studijní smlouvy,

(Pokračování na str. 6)

(Dokončení ze str. 5)

5. udělení kreditů studentovi za ukončené předměty,

6. výpis ukončených předmětů,

7. uznání kreditové hodnoty předmětu ukončeného na jiné škole v domácí instituci.

Naplnění těchto zásad je považováno za vytvoření podmínek, které vzdělávací instituci umožní do tohoto systému v rámci evropského společenství vstoupit a zprostředkovat tak svým kmenovým studentům absolvování části jejich studia v zahraničí.

Je zřejmé, že realizace každé z uvedených zásad představuje pro vysokoškolskou instituci poměrně značné množství aktivit, ať již v organizační, tak i rozhodovací oblasti. Tyto mají obvykle bezprostřední dopad na standardní fungování instituce jako celku. Z tohoto důvodu je pochopitelné, že zavedení systému ECTS do podmínek školy představuje relativně dlouhodobý proces. Proces, který je prováděn odbornou diskusí členů akademické obce nad připravovanými opatřeními a podmínkami, které instalaci těchto zásad umožní.

Kreditové systémy používané na první i druhé fakultě naší školy mají k naplnění uvedených zásad ještě velmi daleko. Nicméně mám za to, že z hlediska charakteru a zaměření našich fakult, představuje kreditový systém studia záležitost perspektivní právě pro první a druhou z nich.

S ohledem na skutečnosti, které jsem právě uvedl, bych navrhol, aby vedení obou uvedených fakult začalo připravovat podmínky k tomu, že by umožnily:

1. využít systém ECTS jako základ výstavby společných studijních programů Univerzity obrany a evropských vysokých vojenských škol,

2. uzavřít studijní smlouvy s partnerskými fakultami na těchto školách,

3. zahájit vytváření společné databáze předmětů, které by byly jednotlivými zeměmi do tohoto společného systému nabízeny,

4. vypracovat metodiku stanovení kreditové hodnoty jednotlivých předmětů,

5. vypracovat návrh konkrétní mobility studentů v rámci akademického roku.

Pane prorektore, na lednovém velitelském shromáždění rektora – velitele UO jste uvedl, že dojde k decentralizaci plánování výuky. Co si pod tím máme představit?

Nehleďte pod tím nic světoborného. Jak jistě víte, k 1. září 2006 začne škola pracovat v nové struktuře tabulek počtů. V souvislosti s tím dochází i k více jak 40 % redukci studijního oddělení Univerzity obrany. Z uvedených důvodů je přirozené, že práce, které souvisí s realizací výchovně vzdělávacího procesu se přesunou tam, kam patří a to znamená na fakulty. Do této kategorie patří i plánování výuky. Přitom předpokládám, že vždy před zahájením výuky v příslušném semestru, dojde na úrovni rektorátu ke strategické dohodě o učebně výcvikové

základně a vzájemně poskytované výuce mezi studijními skupinami děkanátů brněnských fakult. Potom si již každá fakulta bude připravovat výuku samostatně v rámci dohodnutých podmínek. I nadále bude plánovat studijní oddělení Univerzity obrany výuku pro potřeby ÚOTS.

Kolem dobíhajícího doktorského studijního programu Teorie obrany stá tu se v poslední době rozhorela diskuse. Uvažuje se o jeho reaktivitaci, respektive změně jeho zaměření? Co se bude dít s tímto studijním programem dál?

Tato otázka mi kompetenčně příliš nenáleží, protože doktorské studijní programy má ve své péči mj. doc. MUDr. Jan Österreicher, Ph.D., prorektor pro vědeckou činnost UO. Nerad bych mu proto zasahoval do jeho působnosti, nicméně základní informace k této otázce vám poskytnout mohu.

Předně bych nepoužíval termín dobíhající doktorský studijní program. Podstatou otevření vámi zmiňované diskuse byla skutečnost, že myslím v červnu 2006 měla končit doba platnosti přiznané akreditace. Protože však v současnosti máme v tomto studijním programu 18 studentů ve třech ročnících studia, je naší prvořadou povinností zabezpečit jim podmínky umožňující zdárné dodostování. Z těchto důvodů proto bylo na pracovní poradě dne 3. ledna 2006, které předsedal rektor školy, rozhodnuto, že Fakulta vojenských technologií předloží včas do Akreditační komise žádost o prodloužení akreditace tohoto studijního programu na dobu umožňující dodostování uvedených studentů. Shodou okolností se mi právě v těchto dnech dostala k dispozici informace, že Akreditační komise tuto žádost akceptovala a uvedený doktorský studijní program má prodlouženu dobu platnosti akreditace do 31. srpna 2010. Mám za to, že tento časový prostor vytváří dostatečné možnosti k tomu, abychom mohli na škole analyzovat naše další kroky.

Rád bych připomenul některé myšlenky z diskuse na zmíněné poradě 3. ledna 2006. Bylo konstatováno, že na Univerzitě obrany musí existovat snaha koncipovat a rozvíjet doktorské studijní programy v těch směrech zkoumání, které nejsou dosud stávajícími vědeckými a vzdělávacími subjekty v ČR postiženy. Dále bylo zdůrazněno, že perspektiva každého doktorského programu je závislá na vědeckých a personálních kapacitách naší školy a na skutečném okruhu „odběratelů“ z úrovně resortu MO, státní správy a obranného průmyslu. Jedním ze závěrů této porady bylo, že ve druhé polovině dubna 2006 proběhne další pracovní jednání k této problematice. Předpokládá se, že toto jednání by mohlo vypracovat zásady nově koncipovaného oboru s pracovním názvem „Teorie bezpečnostních systémů“, jako součásti existujícího doktorského studijního programu *Ekonomika a management*. Pro podporu nově koncipovaného oboru budou v plném rozsahu přizváni a využiti jako garanti i pracovníci dalších součástí UO. Tolik alespoň základní informace k uvedené problematice.

Co soudíte o vyjádření učitele angličtiny doktora Jiřího Straky v Listech UO č. 5, že letos u přijímacích zkoušek z anglického jazyka u FVT by mohlo uspět jen kolem 30 studentů, kteří budou skutečně na úrovni STANAG 6001 SLP 2222? Nebude pro mnohé uchazeče požadavek dovednosti z anglického jazyka na středně pokročilé úrovni poněkud limitujícím faktorem?

Já v zásadě nejsem v rozporu s tímto názorem. Nakonec v obdobném duchu jsem argumentoval vůči našim nadřízeným, když se nová koncepce jazykové výuky na naší škole připravovala. Tento svůj názor neopírám o žádné dojmy a pocity, ale o to, že jsem si nechal analyzovat úspěšnost uchazečů v přijímacím řízení za poslední tři roky, s ohledem na dosažení úrovně srovnatelné se STANAG 6001 SLP 2222. Proto vím, že tato úspěšnost oscilovala někde okolo 30 %. Přitom výsledky těchto uchazečů v ostatních předmětech přijímacího řízení vykazovaly víceméně normální rozdělení. Proto bych vámi citovaný názor rozšířil ještě o další konstatování. Z uvedených důvodů je poměrně velmi pravděpodobné, že značné procento těch, kteří budou úspěšní v přijímacím řízení z anglického jazyka, bude potencionálně ohroženo nezvládnutím studijních povinností v prvním ročníku studia v takových předmětech jako je matematika, fyzika, ekonomie apod. Je třeba říci, že i tento argument byl diskutován a nakonec prioritu získal požadavek dosáhnout na výstupu bakalářského studijního programu úroveň STANAG 6001 SLP 3333 i s rizikem toho, že počet absolventů nebude příznivý vůči směrným číslům, které si náš zadavatel dal na jejich vstupu do studia. Z tohoto pohledu je proto třeba připustit, že nás čeká určitý experiment, jehož výsledky budeme průběžně, s nástupem studijního ročníku 2006/2007, vyhodnocovat a po vzájemných diskusích se Sekcí personální MO eventuelně i korigovat.

Chtěl byste v závěru našeho rozhovoru něco vzkázat pedagogům a studentům Univerzity obrany?

Ani ne a vítě proč? Protože bych z toho měl dojem, že nejsem součástí akademické obce Univerzity obrany, ale stojím někde mimo ni. Problémy učitelů naší školy jsou i mými problémy a svůj vztah ke studentům si utvářím způsobem obdobným jako řada mých kolegů. Protože zastávám zásadu, že i v akademické funkci by měl člověk mít své přednášky a své studenty, tak si myslím, že v tom, co nás vzájemně trápí, jsem stále schopen se orientovat. Jenom mi vadí, že v podmínkách naší školy je v podstatě nereálné se společně sejit a některé záležitosti takto spolu diskutovat. Proto bych i touto cestou rád zdůraznil, že dveře ke mně jsou stále otevřené, nebráním se kontaktu s nikým, kdo přichází s dobrým nápadem, postřehem, ale třeba i steskem, co se nám společně nedaří.

**Za rozhovor poděkoval
Pavel Pazdera**

Prostředky na výzkum

Současná věda je drahá, stejně jako je nákladné vzdělávání, které naše univerzita poskytuje vojenským profesionálům. Proto Univerzita obrany každý rok žádá Ministerstvo obrany ČR o institucionální podporu specifického výzkumu na UO. Jak jsme na tom s přidělenými finančními prostředky na výzkum a vývoj v letošním roce?

Ministerstvo obrany ze svého rozpočtu vyčlenilo zhruba 53 milionů korun, z toho asi 16 milionů se převádí do platů příslušníků UO. Zbýlých 38,5 milionů korun se přerozdělí do investičních a neinvestičních položek na Univerzitě obrany v roce 2006. „Výše finanční podpory je kalkulována na počet studentů magisterských a doktorských studijních programů a akademických pracovníků, kteří se na výzkumu podílejí,“ uvedl pro Listy prorektor pro vědeckou činnost UO mj. doc. MUDr. Jan Österreicher, Ph.D.

Rektor – velitel UO na základě interní směrnice ke specifickému výzkumu vyčleněnou sumu finančních prostředků rozdělil jednotlivým fakultám takto: Fakultě ekonomiky a managementu přidělil 13 949 363 Kč, Fakultě vojenských tech-

Příslušníci Katedry vojenského managementu a taktiky FEM při průběžném hodnocení výsledků řešeného vědecko-výzkumného úkolu

nologií 14 045 565 Kč a Fakultě vojenského zdravotnictví 10 486 072 Kč.

Kritériem pro rozdělení finančních prostředků přidělených Univerzitě obrany na specifický výzkum jednotlivým fakultám jsou počty studentů fakult v magisterských a doktorských studijních programech. Přičemž podíl studijních programů na celkem přidělených prostředcích činí 35 % studenti magisterských studijních programů a 65 % studenti doktorských studijních programů.

„Rozdělení přidělených prostředků na specifický výzkum je zcela spraved-

livé,“ říká major Österreicher a dodává: „Navíc, finanční prostředky pro všechny pokračující projekty obranného výzkumu a výzkumné záměry pro rok 2006 byly potvrzeny.“ Podle něj si řešitelé vědeckých úkolů mohou připravit administrativní podklady pro porovnání materiálu a služeb financovaných z prostředků na výzkum a vývoj. To znamená, že mohou provést průzkumy trhu a realizovat výběrová řízení. Prorektor pro vědeckou činnost UO soudí, že reálné čerpání přidělených prostředků může nastat od května letošního roku.

Pavel Pazdera

STUDENTI A VĚDA

K nejdůležitějším činnostem akademických pracovníků naší školy bezesporu patří získávání mladých studentů pro vědu – jak jim ukázat, co věda obnáší, jak je povzbudit k úsilí, aby se sami dál vzdělávali, jak podporovat jejich vlastní vědecké snažení. Jednou z cest, jak toho dosáhnout, je zapojování studentů do tvůrčí činnosti v roli pomocných vědeckých sil a pomocných pedagogických sil.

Podle údajů, které naší redakci poskytl zástupci vědeckých skupin fakult, do studentské tvůrčí činnosti v akademickém roce 2005/2006 je na Univerzitě obrany zapojeno 116 studentů jako vědecké síly a 54 studentů jako pedagogické síly. Konkrétně u Fakulty ekonomiky a managementu pracuje 25 pomocných vědeckých sil a 30 pomocných pedagogických sil. U Fakulty vojenských technologií je do činnosti pomocné vědecké síly zapojeno 68 studentů a do činnosti pomocné pedagogické síly 23 studentů. Fakulta vojenského zdravotnictví má 23 pomocných vědeckých sil a 1 pomocnou pedagogickou sílu.

U pomocných vědeckých sil jsou obsah a zaměření práce součástí řešení existujících vědecko-výzkumných projektů a výzkumných záměrů kateder a

navrhují je odborníci jednotlivých oborů s ukončeným doktorským studijním programem. Navrhovatel si vybírá nejvýše jednoho uchazeče z řad studentů bakalářských a magisterských studijních programů a po ukončení řešení vyhodnotí výsledky dosažené studentem.

„Pro studenty to představuje získání určitých zkušeností z řešení dílčího úkolu v rámci výzkumného záměru. Učí se samostatně práci a učitel jim zase předává své zkušenosti, které nabyli za dobu dlouholeté praxe,“ říká doc. Ing. Josef Kellner, CSc. z Katedry ochrany obyvatelstva FEM. Podle zástupce vedoucího Katedry bojových a speciálních vozidel FVT pplk. doc. Ing. Štefana Čornáka, Dr. musejí studenti přijít s něčím novým při řešení dílčí části vědecko-výzkumného projektu katedry. „V rámci studentské tvůrčí činnosti si rovněž nanečisto vyzkouší obhajobu připravené práce, což je vynikající příprava na bakalářské zkoušky,“ hodnotí podplukovník Čornák.

Obsah a zaměření práce pro pomocné pedagogické síly jsou vyhlašovány na návrh vedoucích kateder. Pedagogové si vybírají uchazeče z řad studentů bakalářských a magisterských studijních programů a po ukončení řešení jim vyhodnotí dosažené výsledky.

„Jsou to zajímavé zkušenosti, při řešení úkolu se mi otevřely možnosti poznávání nových věcí, což je přínosné pro

moji odbornost. Doufám, že se mi podaří práci včas dokončit a jít s ní do soutěže v rámci fakultní vědecké konference studentů,“ konstatuje student prap. Martin Jakob, který si zvolil téma práce Hodnocení jakosti brzdových kapalin.

Práce studentů jako vědeckých a pedagogických sil je finančně ohodnocena v souladu se Stipendijním řádem UO. Získané poznatky využijí při zpracovávání bakalářské nebo diplomové práce. Studentská tvůrčí činnost je pro studenty také dobrou průpravou i pro pozdější kariéru.

– pa –

Směrnice rektora – velitele UO pro studentskou tvůrčí činnost uvádí:

Pomocná vědecká síla – její činnost je zaměřena na spoluúčast při řešení vědecko-výzkumných úkolů dané katedry nebo ústavu v rámci výzkumných záměrů nebo projektů na úrovni adekvátní pro studenty bakalářských nebo magisterských studijních programů.

Pomocná pedagogická síla – její činnost je zaměřena na spoluúčast při přípravě a realizaci výukových aktivit dané katedry včetně odborných seminářů a konferencí na úrovni adekvátní pro studenty bakalářských nebo magisterských studijních programů.

Interoperabilita v managementu ochrany obyvatelstva

Se zbrusu novým logem pořádá 29. března 2006 v Klubu Univerzity obrany Katedra ochrany obyvatelstva Fakulty ekonomiky a managementu pod záštitou rektora – velitele UO konferenci na téma, které je v nevojenských kruzích doposud diskutováno z hlediska různorodých přístupů jak po obsahové, tak i věcné stránce.

Na otázku, jaká problematika bude na konferenci projednávána, nám vedoucí realizačního týmu doc. Ing. Jiří Urbánek, CSc. z K-106 odpověděl: „Téma konference Interoperabilita v managementu ochrany obyvatelstva otevírá problematiku interoperability v obsáhlých a složitých systémech s obtížně průchozími rozhraními pro procesy datové komunikace, jejichž akceschopnost a součinnost je velmi důležitá pro záchranu lidských životů, majetkových hodnot, hospodářské a státní integrity.“

Konference se zúčastní více jak 100 odborníků včetně zahraničních. Zástupci univerzit, výzkumných ústavů, složek Integrovaného záchranného systému, státní a veřejné správy a průmyslových poskytovatelů IS/IT budou prezentovat celkem 35 příspěvků. Celá konference se

ponese v duchu partnerství veřejného a soukromého sektoru. Tím bude naplněn hlavní cíl konference: Vytvořit platformu pro diskusi o integrovaném působení interoperability, zejména v systémech managementu pro ochranu obyvatelstva,“ uvedl docent Urbánek.

A jak jsme se od pořadatelů konference dozvěděli, hovořit se bude i o zcela nové věci v rámci procesu bezpečnostního výzkumu. Optimalizace bezpečnostního systému ČR otevírá široký prostor pro vědecko-výzkumnou činnost. Vzhledem k tomu, že v ČR zatím neexistuje vědní obor, pod kterým by bylo možné problematiku bezpečnostního výzkumu systematicky rozvíjet, je velice aktuální a žádoucí se touto otázkou zabývat. Právě uvedená konference může poskytnout půdu pro diskusi o tom, jak vytvořit teoretickou a obsahovou platformu případně nově koncipovaného vědního oboru, který v pracovní verzi lze definovat pod názvem „Bezpečnost systémů a procesů“.

V této souvislosti byla odborné pracovní skupině pro koordinaci bezpečnostního výzkumu v rámci Výboru pro civilní nouzové plánování (stálý pracovní orgán Bezpečnostní rady státu) rektorem Univerzity obrany předložena výchozí charakteristika a zdůvodnění potřeby státního vědního oboru. Ve zdůvodnění brigádní generál prof. Ing. Rudolf

Urban, CSc. například uvádí:

„Bezpečnostní výzkum je samostatná, společenskou objednávkou vynucená, výrazně interdisciplinárně integrovaná vědní disciplína, která bude na globální úrovni dotována značnými prostředky. Proto nastal čas z vrcholové úrovně konstitovat nový vědní obor „Bezpečnost systémů a procesů“. Tento vědní obor má zvláštní předmět, nástroje, prostředky i prostředí a nyní je potřeba systematicky a ze strategické úrovně vytvořit podmínky pro vědecké budování a upevnění jeho teoretického aparátu.“

Podle generála Urbana je nutné, aby bezpečnostní výzkum sloužil pozitivním tendencím ochrany obyvatelstva a stabilizaci demokratického státního zřízení v kontextu udržitelnosti ekonomického a environmentálního vývoje. „Je potřebné objektivizovat bezpečnostní výzkum na základě nového vědního oboru „Bezpečnost systémů a procesů“ a to včetně vzniku vědeckých, řídicích a koordinačních struktur, mezi které lze již dnes na čelní místo zařadit Odbornou pracovní skupinu VCNP pro koordinaci bezpečnostního výzkumu. Tyto struktury musí být schopny správně, kompetentně a objektivně ovlivňovat, usměrňovat, hodnotit a řídit vývoj tohoto vědního oboru a zajišťovat jeho komplexní manažerskou podporu,“ shrnuje rektor UO.

Pavel Pazdera

Konference k praktickým otázkám přípravy a provedení cvičení vzdušných sil

Ve dnech 13. až 17. února 2006 proběhla pod patronátem Katedry systémů protivzdušné obrany FVT ve spolupráci s Ústavem operačně taktických studií UO specificky zaměřená konference s mezinárodní účastí, kde byly řešeny otázky plánování bojových úkolů svazkům vzdušných sil ze stupně subregionálního koaličního velitelství společných vzdušných sil zemí NATO tzv. velitelství CAOC.

Konference se zúčastnilo široké spektrum účastníků, učitelé a posluchači z Akademie národní obrany ve Varšavě, Národní akademie obrany v Liptovském Mikuláši, čeští příslušníci CAOC 2 z Messtettenu (SRN), příslušníci MO, protiletadlové raketové brigády ze Strakonice, brigády velení a řízení ze Staré Boleslavi, z leteckých základen z Čáslavi a Přerova, Ředitelství výcviku a doktrín ve Vyškově, pedagogičtí pracovníci Katedry letectva, Katedry systémů PVO, ÚOTS, včetně studentů doktorského studia.

Konference Společná síla 2006 se skládala ze dvou vzájemně se prolínajících částí, a to z teoretického rozebírání úkolů, cílů a způsobů práce jednotlivých velitelství vzdušných sil a zároveň se prakticky procvičovaly jednotlivé kroky plánovacího a úkolovacího procesu, které reálně řeší velitelství CAOC. Možná by si někdo mohl

položit otázku proč se zabývat činností tohoto velitelství, které ani není v naší zemi a pro většinu příslušníků vzdušných sil patří v hierarchii velení do nadoblačných výšin, ale odpověď je jednoduchá. Jak pro učitele odbornosti letectva a PVO, tak i příslušníky štábů jednotek vzdušných sil je důležité poznat a pochopit proces, jakým se tvoří úkoly pro svazky vzdušných sil, z čeho se vychází při stanovování bojových misí letectva a úkolů jednotek PVO nebo dalších jednotek vzdušných sil. A taky důležitým cílem konference bylo, aby její účastníci pochopili a zvládli zásady, postupy a procedury nutné k plánování a organizování

činnosti vzdušných sil s návazností na činnost ostatních druhů vojsk. Nedílnou součástí bylo i zpracovávání dokumentů a dokladování podstatné části příspěvků v anglickém jazyce.

Součástí jednání byl i společenský program, který pomohl prohloubit a upevnit vazby mezi jednotlivými skupinami účastníků. Zahraniční účastníci zároveň vysoce ocenili i návštěvu muzea bitvy u Slavkova, včetně návštěvy slavkovského zámku spojenou s fundovaným komentářem pana Oldřicha Rampuly.

A co říci závěrem? Asi už jenom to, že i tudy vede cesta k vyšší míře vzájemné interoperability a kompatibility našich vojsk v rámci ostatních států NATO.

Plk. Václav Bláha, K-208

Nové technologie v radiokomunikacích

Ve dnech 24. a 25. ledna 2006 se konal na Univerzitě obrany odborný seminář **Nové technologie v radiokomunikacích**. Seminář byl organizován Katedrou komunikačních a informačních systémů Fakulty vojenských technologií a Skupinou podpory velení Ústavu operačně taktických studií UO a složkami Ministerstva obrany ČR.

Tématem semináře byla aktuální problematika rozvoje v oblasti komunikačních a informačních technologií a jejich využití v podmínkách AČR. Seminář se zúčastnilo více než šedesát odborníků pracujících v oblasti komunikačních a informačních systémů nejen z prostředí AČR, ale i z civilních vysokých škol a firem, které se zabývají problematikou komunikací a informatiky.

Na semináři byly diskutovány nejnovější trendy modernizace vojenské komunikační techniky, cesty jejího zefektivnění využitím číslicového zpracování signálů a automatizace procesu zpracování signálů. Pořadatelé semináře

obdrželi celkem 23 písemných příspěvků do jednání, které jsou dostupné v materiálech semináře. Kromě toho se do diskuse na semináři aktivně zapojilo dalších 5 diskutujících. Dále byl vytvořen dostatečný prostor pro neformální diskusi mezi uživateli KIS a specialisty, kteří se zabývají návrhem, výstavbou a provozem KIS AČR.

Na závěr jednání bylo konstatováno, že seminář splnil stanovený cíl. Všichni účastníci ocenili jeho programovou aktuálnost a poděkovali organizátorům semináře za jeho přípravu, organizační zabezpečení a provedení.

Pplk. Ing. Petr Johanides, CSc., K-209

ARMÁDA OBCHODUJE ELEKTRONICKY

Od 1. ledna 2006 má každý vojenský útvar a zařízení povinnost použít elektronické tržiště při jakékoliv zakázce, jejíž cena přesáhne 5 000 Kč bez DPH. Rovněž Univerzita obrany musí toto tržiště používat.

Elektronické tržiště (SEPO – Systém elektronické podpory obchodování) provozuje na portálu sepo.army.cz Armáda České republiky. Hlavním cílem jeho využívání je zvýšení transparentnosti, hospodárnosti a efektivnosti při realizaci zadávání zakázek. Přes SEPO se tak dá nakupovat majetek decentralním způsobem, přičemž hodnota majetku nebo služby nesmí přesáhnout cenu 2 miliony korun bez DPH.

Sumy 5 000 a 2 000 000 korun jsou limitující. Cokoliv chce univerzita koupit a je v tomto cenovém rozpětí, musí se objevit na SEPO. Na portále elektronického tržiště se zadá požadavek na nákup materiálu nebo služby a po třech dnech

se provede výběr z došlých nabídek, které se u zakázky objeví. Pokud ale do tří dnů žádná firma nabídku neposkytne nebo ji poskytnou méně než tři firmy, lze nákup provést individuálně a to přímým nákupem, přičemž se uskutečněný nákup musí oznámit na portále SEPO. I zde však platí podmínka cenového stropu 40 000 Kč za kus. Při jeho překročení se zboží nakupuje centrálně.

V tuto chvíli je v SEPO zaregistrováno jen několik firem. Databáze se však rozrůstá a všechny perspektivní firmy, se kterými UO obchodovala, byly vyzvány, aby se na tržišti registrovaly. Registrace, která je zdarma, však trvá zhruba měsíc. Každá zaregistrovaná firma je pak ale automaticky oslovena, pokud se nákup týká jejich obchodní činnosti.

Na SEPO se obchoduje s veškerým materiálem kromě výpočetní techniky, která se nakupuje v systému elektronického obchodování ETMI. Tento systém provozuje soukromá firma a prozatím se neplánuje přechod na SEPO.

Na Univerzitě obrany bylo vyškoleno

Virtuální svět

Vstoupit do virtuálního světa, létat v něm, jezdit, bojovat, stavět a vymýšlet. Koho by nelákalo prožívat dobrodružství, ale jenom „jako“, v pohodlíčku svého pokoje. O tom jsou počítačové hry. Ty také stály u zrodu interaktivního bojového simulátoru VBS 1 české firmy Bohemia Interactive, který je ovšem určen pro výcvik v armádě. V pondělí 13. února 2006 zástupci firmy simulátor předvedli zájemcům z Univerzity obrany.

„Od vývoje počítačových her jsme přešli k COTS simulacím, protože nám začaly přicházet nabídky ze zahraničí,“ uvedl Jan Pražák z pražského Bohemia Interactive Studia. „V roce 2001 jsme vyvinuli první výcvikový simulátor pro australskou armádu. V rámci dodaného produktu příslušníci australské vojenské akademie vytvořili několik výcvikových scénářů pro jednotlivé činnosti při vedení boje,“ upřesnil Pražák.

Asi padesátka převážně pedagogů UO se mohla při prezentaci simulátoru VBS 1 seznámit s nabídkou rozlehleho trojrozměrného světa, ve kterém se pohybují virtuální postavy, bojová pozemní a letecká technika, explodují minová pole apod. Lze naprogramovat nejrůznější klimatické prostředí, terén, zástavbu ve městech apod. Systém také využívá rozsáhlé mapy. VBS 1 slouží k výcviku jednotlivce i týmu, k nácviku týmové spolupráce při plnění bojového úkolu. Simulátor má řadu předností a jeho obvyklé využití je pro 16 až 32 uživatelů na běžných PC.

Vedle australské armády VBS 1 dnes využívá americká námořní pěchota a národní garda, Vojenská akademie ve West Pointu a nizozemské MO. „Rádi bychom navázali spolupráci také s AČR,“ prohlásil Jan Pražák. Firma Bohemia Interactive poskytla VBS 1 pro testování na Katedru komunikačních a informačních systémů FVT. Zájemci si tam mohou zajít simulátor vyzkoušet.

– der –

32 pracovníků, kteří v SEPO nyní pracují. „Je příliš brzy na jakákoliv hodnocení,“ řekl Ing. Karol Baláž z oddělení provozu a služeb, „na elektronickém tržišti obchodovat teprve začínáme.“ Jako nevýhodu považuje Ing. Baláž právě třídní lhůtu, kterou je nutno počkat, než se nákup nad 5 000 Kč může realizovat a nutnost registrovat i přímé nákupy. „SEPO nám však pomáhá při oslovování firem, vůbec se tím teď nezatežujeme, takže nám ubylo papírování,“ dodal. Jeho kolega z kvestury Stanislav Spáčil vidí další nevýhodu: „SEPO zatím uspokojivě neřeší všechny modely obchodování s materiálem a se službami, například dlouhodobé smlouvy. Je však průběžně doplňováno o další operace.“

Zadateli o nákup materiálu a služeb – příslušníci složek univerzity – se přechod na SEPO nijak nedotkne, pouze některé nákupy se poněkud opozdí o právě ony tři dny, které je nutno počkat po zadání zakázky na SEPO.

Ing. Vilém Lipold

Vojenskou přípravu studentů hodnotím známkou mezi jedničkou a dvojkou

V pondělí 30. ledna 2006 proběhlo Vyhodnocení plnění úkolů Univerzity obrany v oblasti vojenské činnosti za výcvikový rok 2005. Toto zaměstnání, jehož se účastnil management univerzity, fakult a ústavů, vedl zástupce rektora plukovník Ing. Josef Trojan, kterého jsme požádali o rozhovor.

Pane plukovníku, jaká je úroveň Univerzity obrany ve vojenské oblasti?

Univerzita obrany se rozhodně nemá za co stydět. Oblast vojenské činnosti je zabezpečována v souladu s požadavky na činnost resortu obrany a na přípravu budoucích vojáků z povolání. Na plnění těchto úkolů se podílejí zejména vojáci z povolání stálého stavu, občanskí zaměstnanci, ale i studenti. První kategorie zabezpečuje plnění úkolů běžného života u univerzity obrany a podílí se na výchově a přípravě studentů. Vojenská příprava studentů je rozdělena na dvě části: část týkající se působení na vojáky zde na univerzitě a část, kterou absolvují studenti při aplikačních kurzech u Ředitelství výcviku a doktrin ve Vyškově u Vojenské akademie. Obě kapitoly výcviku se samozřejmě navzájem prolínají.

Jaké základní úkoly plnila škola minulý rok?

V minulém roce jsme plnili celou řadu úkolů, které vyplývají z plánu činnosti resortu, nařízení náměstkyne ministra pro personalistiku a náčelníka Generálního štábu AČR. Jako hlavní a nejdůležitější je samozřejmě příprava studentů – budoucích vojenských profesionálů. Univerzita obrany se podílela na celé řadě odborných konferencí, zaměstnání a cvičení včetně účasti zahraničních partnerů, nejenom ve prospěch resortu MO. Velká pozornost byla věnována oblasti výstavby a rozvoje s důrazem na přípravu nových organizačních struktur, výstavbu nových prvků pro zabezpečení výuky.

V oblasti vojensko-odborné přípravy byla pozornost zaměřena na zvýšení úrovně odborných a praktických znalostí pro výkon funkcí, například střelecká příprava včetně házení granátů, pořadová příprava a další. Jedním z důležitých úkolů bylo i cvičení Havárie 2005 (Listy UO č. 1 – pozn. redakce), kdy naši vojáci plnili stanovené úkoly a studenti měli svoji roli při ukázkách ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá.

Dále byly zajišťovány úkoly spojené se zabezpečením chodu a organizací života na škole a další řada úkolů vyplývá z toho, že jsme vojáci: plánování, kontrolní a roz-

borová činnost, zabezpečení bezpečnosti informací, oblast přípravy, využití a zabezpečení personálu, ostraha objektů, oblast logistického zabezpečení a tak by se dalo pokračovat dále. Tyto úkoly byly zabezpečeny na odpovídající úrovni a nebyly shledány žádné zásadní nedostatky.

Studenti už do služeb nechodí?

Pro studenty je důležité, aby studovali a měli vytvořené optimální podmínky pro studium. Proto se nám v průběhu loňského roku podařilo eliminovat množství

služeb a fyzickou ostrahu objektu provádí státní firma. K 1. února byla zrušena i služba na internátech Dobrovského. To však neznamená, že by studenti nebyli do služeb zařazováni vůbec: v současné době zabezpečují jen službu pomocníka dozorčího kasáren Židenice a například běžně slouží v průběhu aplikačních kurzů.

Jak byly hodnoceny aplikační kurzy?

Došlo k určitému posunu k lepší kvalitě chodu i náplně kurzů. Tento projekt se však teprve rozbíhá, bude se ještě zdokonalovat a bude třeba dalšího posuzování a hodnocení tak, abychom předali studentům maximum vědomostí i praktických návyků pro výkon budoucího povolání.

Jsmo na vysoké škole, jakou známkou byste ohodnotil vojenský výcvik?

Vojenský výcvik neboli vojenská příprava není na špatné úrovni, asi mezi jedničkou a dvojkou.

Jak je to s vojenským vystupováním vojáků na univerzitě?

K vážným problémům nedochází, ale objevují se dílčí nedostatky většinou v ustrojovací kázní a dodržování zásad vojenské zdvořilosti. Ty jsou ale na zaměstnáních stále pobírány a je co zlepšovat.

Důležitou součástí výcviku vojáka je tělesná a jazyková příprava. Jak je na tom v těchto oblastech stálý stav školy?

Domnívám se, že jazyková úroveň vojáků a zaměstnanců školy je na velmi dobré úrovni; svědčí o tom i účast a zabezpečení celé řady mezinárodních konferencí, seminářů a dalších akcí. Samozřejmě že víme o některých nedostatcích. V oblasti tělesné přípravy je to obdobné. Minulý rok bylo provedeno klasické výroční přezkoušení a nezávisle na něm i kontrola NGŠ, která potvrdila výsledky přezkoušení. Univerzita není hodnocena špatně, ale přesto je na univerzitě 14 vojáků z povolání, kteří podmínky výročního přezkoušení nespĺnili. Na základě rozkazu rektora jim byla nařízena řízená tělesná příprava. Pokud se jejich výsledky nezlepší, budou s nimi prováděna opatření podle nařízení náměstkyne ministra obrany pro personalistiku.

V minulém roce vyšel nový organizační řád, v němž je článek nařizující předkládat povolení ke vstupu do objektu i při odchodu z něj. Má to nějaký smysl?

Podle Zák-1 a vyhlášky NBÚ č. 528/2005 Sb. o fyzické bezpečnosti, je povinností všech osob předkládat při vstupu do vojenských objektů oprávnění ke vstupu. Při odchodu tato povinnost stanovena není, ale umožňuje to zlepšit přehled o pohybu osob. Svědčí o tom i případ z minulého roku, kdy byla tímto způsobem zadržena osoba, která se neoprávněně pohybovala v objektu. Je tedy zřejmé, že toto opatření nesmyslné není.

Připravil: Vilém Lipold

INFORMUJEME

Profesorská přednáška

Na zasedání Vědecké rady UO proběhla 27. února 2006 veřejná profesorská přednáška doc. MUDr. Leoše Navrátila, CSc. na téma Koncepce vědecké práce a výuky zdravotnické ochrany vojsk a obyvatelstva. Docent Leoš Navrátil je vedoucím Katedry radiobiologie a toxikologie Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Habilitační řízení

V síni Vědecké rady UO se 28. března 2006 uskutečnil před Vědeckou radou FVT veřejná habilitační přednáška Ing. Jiřího Chládky, Dr. na téma Průmyslová likvidace vyražené munice. Po jejím skončení bude následovat veřejná obhajoba jeho habilitační práce Příspěvek k detekci, analýze a ničení munice. Inženýr Jiří Chládek je ředitelem pražské firmy CZ Team, s.r.o.

Výroční jednání ČKR

Ve dnech 26. a 27. ledna 2006 se v Centru Vysokého učení technického v Brně konalo 83. zasedání Pléna České konference rektorů – Výroční shromáždění České konference rektorů (ČKR). Na jednání byli pozváni kromě rektorů veřejných, státních a soukromých vysokých škol ČR sdružených v ČKR i emeritní rektori z let 1991-2006 a nově zvolení rektori, jejichž první funkční období začalo 1. 2. 2006.

Za Univerzitu obrany se vedle současného rektora brigádního generála prof. Ing. Rudolfa Urbana, CSc. zasedání zúčastnili emeritní rektor UO brigádní generál doc. Ing. František Vojkovský, CSc. a bývalí rektori vojenských vysokých škol, z nichž sloučením vznikla UO: doc. Ing. Lubomír Odehnal, CSc., prof. Ing. František Obermann, CSc., doc. Ing. Jiří Moc, CSc., plk. doc. Ing. Karel Kotek, CSc., prof. MUDr. Josef Fusek, DrSc., doc. MUDr. Svatopluk Býma, CSc. a plk. doc. MUDr. Roman Prymula, CSc. et Ph.D. (prof. Ing. Ignác Hoza, CSc. se z jednání omluvil). Součástí zasedání byl i speciální blok nazvaný Současná situace vysokého školství ČR očima emeritních rektorů a nově zvolených rektorů.

Na Výročním shromáždění ČKR

vystoupili vzácní hosté – předseda vlády ČR Ing. Jiří Paroubek, ministryně školství, mládeže a tělovýchovy JUDr. Petra Buzková, předseda Akademie věd ČR prof. RNDr. Václav Pačes, DrSc., předseda Grantové agentury ČR prof. MUDr. Josef Syka, DrSc. a další.

Premiér Jiří Paroubek se ve svém vystoupení zaměřil na představy vlády o dalším rozvoji vysokých škol, podpoře výzkumu a vývoje. Zdůraznil, že si je vědom, že ČR musí podporovat nejen aplikovaný výzkum, který je důležitý pro další rozvoj hospodářství, ale i výzkum základní, který se provádí zejména na vysokých školách a v Akademii věd ČR. Základní výzkum považuje za potřebný předpoklad pro kvalitní vzdělávání na vysokých školách a v této souvislosti také zdůraznil nutnost zapojení studentů magisterských a především doktorských studijních programů do tohoto typu tvůrčí činnosti. Podle premiéra by měl počet studentů na vysokých školách v dalších letech ještě stoupat, aby dosáhl počtu 350 000.

Více informací naleznete na internetové adrese crc.muni.cz

- red -

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Již podruhé v akademickém roce 2005/2006 proběhl Den otevřených dveří na Univerzitě obrany v Brně. Zhruba pět stovek zájemců si 2. února 2006 přišlo vyslechnout do Kasáren Šumavská v Brně informace o studiu na Fakultě ekonomiky a managementu a Fakultě vojenských technologií.

Den otevřených dveří pořádají obě brněnské fakulty pravidelně začátkem prosince a února v dopolední a odpolední části. Pokaždé navštíví univerzitu značné množství potenciálních studentů, někdy i se svými rodiči.

Nejinak tomu bylo i na letošní Hromnice. Naplněné učebny signalizovaly, že o studium na Univerzitě obrany je značný zájem a že návštěvníky neodradí ani mrazivé počasí.

U představení obou fakult byli přítomni jejich proděkani: proděkanka pro vnější vztahy a rozvoj FEM PhDr. Jana Kozílková, CSc. a proděkan pro studijní a pedagogickou činnost FVT pplk. doc. Ing. Miloš

Andrle, CSc. Obě fakulty přizvaly zástupce jednotlivých kateder, aby vysvětlili specifika studia na odborných katedrách.

Ačkoliv jsou všechny základní informace na internetových stránkách školy, návštěvníci Dne otevřených dveří se dozvěděli i „zhavou“ novinku, která se týkala podání žádosti o bezpečnostní prověrku. „Všichni přijatí studenti obdrží s rozhodnutím děkana o přijetí i pokyny jak postupovat při podání žádosti o vydání osvědčení na příslušný stupeň bezpečnostní prověrky,“ řekl Ivan Tluka z personálního oddělení Univerzity obrany.

- vili -

Soutěže pro studenty

CENA JAROSLAVA JANDY

Cenu Jaroslava Jandy za významný přínos v oblasti bezpečnostní politiky České republiky pro rok 2007 udělí Bezpečnostní rada státu kolektivům i jednotlivcům v hlavní a ve studentské kategorii. Cena byla poprvé udělena v roce 2002 a je pojmenována po plukovníkovi Jaroslavu Jandovi, vojákovi a politikovi, vědeckém pracovníkovi v oblastech organizace a řízení, bezpečnostní a vojenské strategie, Plk. Janda musel pro odpor k okupaci Československa v roce 1968 opustit armádu a až v 90. letech se mohl opět věnovat strategickému vojenství a sociálnímu řízení v podmínkách ozbrojených sil a v bezpečnostní politice.

Ve studentské kategorii bude udělena jedna cena jednotlivci nebo členům studentských kolektivů, kteří studují bakalářské, magisterské nebo doktorské programy. Do soutěže mohou být navrhována publikovaná i nepublikovaná díla z oblasti bezpečnostní politiky ČR.

Návrhy na udělení Ceny je nutné doručit do 15. prosince 2006 na adresu: Ing. Jindřich Lesný, ředitel odboru obrany a bezpečnosti – sekretariátu Bezpečnostní rady státu, Úřad vlády ČR, nábřeží Edvarda Beneše 4, 118 01 Praha 1 – Malá Strana, e-mail: lesny@vlada.cz. Cena bude udělena v březnu 2007 při příležitosti výročí vstupu České republiky do Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO). Další podrobnosti jsou uvedeny na internetové stránce Úřadu vlády České republiky www.vlada.cz, v sekci Poradní a pracovní orgány, odkaz Bezpečnostní rada státu.

LITERÁRNÍ SOUPEŽ V AJ

Již po třinácté vyhlásilo Vzdělávací středisko Společnosti přátel USA (SPUSA) Literární soutěž pro anglicky píšící veřejnost. Soutěž je určena všem studentům vysokých škol, mladších 26 let, pro které není angličtina rodným jazykem. Tato soutěž je jediná svého druhu v České republice i na Slovensku. Letošní téma soutěže je: „When I hear that song...“

Práce budou hodnoceny porotou složenou z význačných literátů, politiků, podnikatelů a profesorů, v jejímž čele již léta stojí pan Jiří Stránský, předseda PEN Klubu Spisovatelů. Jako ceny pro vítěze budou letos uděleny mimo jiné intenzivní pobyty v International House v Newcastlu (Velká Británie), účast na letní škole v psaní v anglickém jazyce Prague Summer Program na Karlově univerzitě v Praze či roční intenzivní jazykový kurz SPUSA dle vlastního výběru.

Příspěvky je nutné zaslat do 24. 3. 2006 na adresu competition@spusa.cz. Vyhlášení výsledků proběhne na slavnostním banketu, který se bude konat dne 16. června v budově Rádia Svobodná Evropa v Praze. Bližší podrobnosti naleznete u vedoucích kateder jazyků.

OdVV

Posluchačky FVZ na stáži v Rennes

Jsme dvě posluchačky Fakulty vojenského zdravotnictví UO nadpraporečnice Kateřina Menclová, 5. ročnick všeobecného lékařství, a praporečnice Jana Mathonová, 4. ročnick všeobecného lékařství. Před pěti měsíci jsme se vydaly na zahraniční stáž do hlavního města proslulé Bretaně s cílem prohloubit své jazykové a medicínské znalosti a rozšířit si obzor i v oblasti kulturní. O to, co nám cesta dosud přinesla či ještě přinese, bychom se chtěly s vámi podělit.

Účastníme se desetiměsíční stáže v rámci evropského vzdělávacího programu Erasmus-Socrates, který zprostředkovává tříměsíční až jednoleté výměnné pobyty partnerských univerzit pro studenty mladší dvaceti šesti let. Vyjíždějící studenti obdrží stipendium od 300 do 400 Euro na měsíc. Výše stipendia se každoročně mění a je závislá na životních nákladech v zemi pobytu. Pokud ale student nesplní podmínky stanovené mateřskou univerzitou, je povinen příspěvek po příjezdu vrátit. V našem případě je nutné úspěšně absolvovat minimálně dvě zkoušky na lékařské fakultě v Rennes.

V březnu 2005 jsme zdárně prošly konkurzem pořádaným Lékařskou fakultou Univerzity Karlovy v Hradci Králové, jenž zahrnoval písemný a ústní test z francouzského jazyka, ohodnocení studijních výsledků a mimoškolní činnosti. Fakultu vojenského zdravotnictví UO jsme požádaly o desetiměsíční neplacenou dovolenou a už nám nic nebránilo v odjezdu.

Na začátku září 2005 jsme dojezdy do Rennes, historického města čítajícího včetně aglomerace 400 tisíc obyvatel. Nastalo nám období vyřizování nejrůznějších formalit nutných jak pro zápis na Lékařskou fakultu Univerzity Rennes 1, tak pro pobyt ve Francii. Nejzásadnější bylo vybrat a správně zkombinovat předměty v individuálním studijním plánu LF UK Hradec Králové tak, aby se vzájemně nepřekrývaly. Studijní náplň paralelních ročníků lékařských fakult v zemích Evropské unie nejsou totiž shodné.

Naše studium probíhá formou stáže ve fakultní nemocnici Pontchaillou v trvání jednoho až tří měsíců. Student se zde stává součástí lékařského pracovního kolektivu. Od čtvrtého ročníku je zde v pozici tzv. externe, který má své pracovní povinnosti a právní zodpovědnost. Na žádost lékaře zajišťuje pacientovi komplementární vyšetření, odebírá anamnézu, vyšetřuje pacienta, na operačním sále asistuje atd. Někdy bylo práce nad hlavu, takže netrvalo dlouho a první tři stáže jsme měly za sebou.

Na konci prvního semestru jsme absolvovaly písemné a ústní zkoušky ve francouzštině ze tří předmětů. Ani po jazykové stránce jsme nezahálely: dvakrát týdně jsme navštěvovaly večerní jazykové kurzy na Univerzitě Rennes 2. Teď je před námi druhý semestr.

Věříme, že v budoucnu budou nabídky těchto dlouhodobých stáží přístupny i na všech vojenských fakultách, neboť jejich prestiž si žádá držit krok s fakultami civilními. V dnešní době je dobrá znalost cizího jazyka neodmyslitelnou součástí vzdělání. Je tedy nutné apelovat na vysílání vojenských studentů na zahraniční stáže a najít sobě partnerské univerzity pro dlouhodobou spolupráci. Nechtě je tento poslední odstavec věnován všem pracovníkům UO jako motivační apel do budoucna.

Na závěr děkujeme všem svým kolegům, spolupracovníkům z LF UK v Hradci Králové a FVZ UO za umožnění stáže.

**Nprap. Kateřina Menclová,
prap. Jana Mathonová, FVZ**

Na civilním snímku Kateřina Menclová (vlevo) a Jana Mathonová

Koncem ledna se v Olomouci uskutečnilo pracovní setkání vědeckopedagogických pracovníků Katedry ekonomie Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany s vedoucími funkcionáři Ekonomického odboru Velitelství společných sil Olomouc.

Předcházel mu několik jednání jak na univerzitní půdě, tak i na ekonomickém odboru v Olomouci. Výsledkem byla dohoda o společném zaměstnání, jehož cílem bylo obeznámit univerzitní pracovníky s nejnovějšími normami a trendy v ekonomické službě AČR, se strukturou činností ekonomického odboru a s praktickou stránkou realizace rozpočtového procesu v podřízenosti velitelství. V tomto duchu také zaměstnání probíhalo. V odezvě na jednotlivé tématické oblasti se očekávala bohatá diskuse, kterou podle předpokladu iniciovali pracovníci univerzity, opírající se především o teoretické argumenty a zkušenosti jiných armád.

Slibná spolupráce

V úvodu náčelník Ekonomického odboru plk. Ing. Zdeněk Zbořil, PhD. seznámil příslušníky katedry s hlavními funkcionáři EO a s časovým a věcným průběhem zaměstnání. Dále pak pokračoval zástupce náčelníka EO pplk. Ing. Petr Bednařík, který ve svém vystoupení prezentoval novou strukturu ekonomické služby od stupně velitelství společných sil až po stupeň útvar. Konkrétně poukázal na klady, ale i na nedostatky v řízení ekonomické služby, zejména pak na problémy v personální oblasti a dále hovořil o vyhlídkách na příští období.

V diskusi se projednávaly otázky dalšího společného postupu při přípravě studentů ČVO 950 – ekonom a řešily se otázky obsahového zaměření edukačních procesů. Také se diskutovalo o zcela konkrétních odborných činnostech prováděných pracovníky ekonomické služby. K problematice rozpočtu a financování se vyjadřovali vedoucí oddělení rozpočtu a financování pplk. Ing. Petr Bernatík, vedoucí skupiny rozpočtu kpt. Ing. Jiří Camřla, PhD. a vedoucí skupiny programového financování kpt. Ing. Patrik Baštrnák. Diskutovalo se o dnes již staronových, leč v AČR dosud nepoužívaných přístupech, metodách a technikách hospodaření se zdroji, o možnostech zkvalitnění řídicích činností s dopadem na hospodárné a efektivní využití zdrojů.

Se sympatiemi byly přijaty názory funkcionářů EO VeSpS na nutnost ekonomizace resortu. Zejména jejich budoucí záměry prosadit ve druhém pololetí roku 2006 u svých podřízených útvarů jistou modifikaci nákladového účetnictví. Toho chtějí docílit sledováním nákladů podle plněných úkolů, pomocí rozšířené účetní věty; a co je na tom pozoruhodné, prozatím jen za pomoci stávajícího finančního účetnictví.

V další části zaměstnání se diskuse zaměřila na oblast, dnes tak populární nejen v resortu MO, ale hlavně v civilním sektoru, jako je pořizování majetku a služeb. Z Ekonomického odboru na toto téma vystoupil vedoucí oddělení mjr. Ing. Petr Vávra. Vůči pracovníkům UO byl vznesen požadavek

(Pokračování na str. 13)

WINTER SURVIVAL 2006

Představuje mezinárodní Mistrovství Armády České republiky v zimním přírodním víceboji. Univerzita obrany spolu s Generálním štábem AČR již podvanácté zorganizovala tuto soutěž jako cvičení simulující činnost vojenské hlídky v zimním horském terénu. Takže závod zahrnoval nejen adrenalinové „outdoorové“ disciplíny sportovního charakteru, ale také aktivity podobné bojovým činnostem jednotlivce a malých skupin. V dovednostech, jak přežít v zimě v horách, letos během čtyř dnů změřilo své síly osmnáct armádních týmů z Rakouska, Slovenska a Česka.

Vojáci v rámci mnohakilometrových přesunů zdolávali skalní útvary a ledopád, překonávali říční rokle, absolvovali měřené sjezdy, štafety, střelbu ze zbraní, přespání ve volné přírodě a praktické úkoly spojené se zkouškou psychické odolnosti. Extrémně obtížný závod, který připravila Katedra tělesné výchovy FVT, nakonec dokončilo deset družstev.

Vítězem 12. ročníku armádního Winter Survivalu se stalo družstvo z rakouské Školy horských vůdců a záchranářů v Saalfeldenu. „Máme nesmírnou radost, že jsme opět obhájili první místo,“ komentoval vítězství vedoucí rakouských instruktorů major Christian Jud. Jak uvedl, příště sám závodit nebude a přiveze mladý méně zkušený tým začínajících záchranářů. V mezinárodní části soutěže pak na druhém místě skončili příslušníci Vojenské akademie ve Vyškově a třetí příčku vybojovalo družstvo 15. ženijní záchrané brigády. Vojáci z 5. pluku speciálního určení ze Žiliny obsadili čtvrté místo. (Více informací, včetně denního zpravodajství a fotogalerii, naleznete na internetové adrese www.unob.cz/survival.)

– pa –

Slibná spolupráce

(Dokončení ze str. 12)

na rozpracování vícekriteriálního hodnocení zakázek tak, jak již bylo částečně objasněno na semináři, pořádaném Katedrou ekonomie 12. října v minulém roce. V závěrečné části zaměstnání vystoupil s příspěvkem na téma kontrolní činnost a oblast finančně právní vedoucí skupiny kontrolní a finančně právní mjr. Ing. Rudolf Pirkovský. Zaměřil se hlavně na obsahovou stránku kontrolní činnosti v AČR, na dosažené výsledky a další možnosti jejího zkvalitňování.

Je potěšující, že v bohaté diskusi otevřeně vystupovali jak funkcionáři ekonomického odboru, tak i vědeckopedagogičtí pracovníci UO. Přitom není bez zajímavosti, že názory nebyly příliš kontroverzní. Některé problémy vzešlé z diskuse bylo potřebné jen ujasnit, v jiných případech bylo potřebné zaujmout zásadnější stanovisko, podpořené vědou, jinde možnostmi AČR. Panovala však shoda v tom, že problémy jsou řešitelné a že je na nich potřebné začít neodkladně pracovat.

Zaměstnání, které se uskutečnilo zá-

sluhou dobré spolupráce mezi Katedrou ekonomie FEM pod vedením prof. PhDr. Miroslava Krče, CSc. a náčelníkem EO VeSpS Olomouc plk. Ing. Zdeňkem Zbořilem, PhD., velmi přesvědčivě ukázalo, že formy spolupráce mezi teoretickou a praktickou oblastí působení v resortu MO ČR jsou nejen možné, ale i vysoce účinné, spojuje-li je stejný cíl – a tím je transparentní hospodaření se zdroji a vysoká míra ekonomické racionality v AČR.

V průběhu pracovního jednání byly projednány další konkrétní formy spolupráce, včetně spolupráce na řešení úkolů v rámci vědecko-výzkumné činnosti katedry a vytváření společných řešitelských týmů.

Není potřebné zdůrazňovat, že další spolupráce obou subjektů je ku prospěchu nejen Katedry ekonomie a vědy samotné, Ekonomického odboru a účinnějšího pojetí ekonomického řízení u útvarů AČR, ale hlavně studentů, při přípravě na jejich budoucí povolání – ekonomů na všech stupních velení.

Ing. Alojz Flachbart,
Ing. Svatopluk Kunc, K-102

Jubileum filozofa

Známý filozof a pedagog plk. v.v. doc. JUDr. Luděk Matyska, CSc. oslaví 7. března osmdesáté narozeniny. Narodil se v Brně v rodině kniháře, což zřejmě určilo jeho vztah ke knihám. Knihy nejdříve jen četl, později studoval a nakonec sám psal a překládal. Vystudoval reálné gymnázium a Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. V základní vojenské službě byl v roce 1952 převelen na Vojenskou technickou akademii v Brně, kde se stal starším učitelem dějin VKS(b) a filozofie, později náčelníkem katedry filozofie. V roce 1958 s ním bylo zahájeno stranické disciplinární řízení pro „ideologické úchytky“ a „podléhání buržoazní ideologii“. Byl potrestán důtkou s výstrahou a odvolán z funkce.

Po rehabilitaci v šedesátých letech byl Luděk Matyska velmi činnorodý. V Našem vojsku mu vyšly dvě knihy – „Ve jménu Boha a USA“ a „Tvá armáda, Ameriko“, které vznikly z jeho kandidátské práce. Psal skripta, přispíval do časopisů, pomáhal vydávat společenskovední řadu sborníku VAAZ, podepisoval přízná „memoranda“, zkrátka snažil se přispívat k obrodnému procesu, který pak vyústil do „pražského jara“. Stal se proděkanem fakulty společenských věd. O tom, kterým směrem se vše pak ubíralo, svědčí i počet pracovníků společenskovední fakulty, kteří byli v normalizaci z armády propuštěni.

Po srpnu 1968 byl Luděk Matyska vyloučen ze strany a propuštěn z armády. Nesměl být zaměstnán v žádném odvětví „duševní činnosti“ a byl určen k manuální práci v dělnických profesích. Nastalo dvaadvacetileté období práce čerpadláře a života v maringotce podniku Geotest. Ve volných chvílích se cvičil v překládání rozmanitých textů z různých jazyků. To, co se naučil, mohl však realizovat až po roce 1992 – po odchodu do důchodu. Byl opět rehabilitován.

Od roku 1998 vydal dvanáct překladů knih s armádní a vojensko-politickou tematikou, například šestisetstránkový deník polního maršála Fedora von Bocka: Mezi povinností a pochybnostmi, čtyři knihy vzpomínek D. R. Burgetta, parašutisty z legendární americké 101. vzdušné výsadkové divize atd. V současné době dokončuje překlad knihy Tima Saunderse o nájezdu na Dieppe v roce 1942.

Vzpomínám na Ludka Matysku, na svého náčelníka na katedře filozofie, protože jsem ho zažil jako nejlepšího šéfa ze všech, pod nímž jsem kdy sloužil – vzdělaného, kreativního, slušného a vždy ochotného pomoci radami i skutky. (Poslední jeho pomoci mi byly jeho cenné rady pro mou obhajobu na mém politickém procesu v prosinci 1971 – za mou angažovanost v tzv. pražském jaru 1968.)

Plk. v.v. doc. PhDr. Jiří Sedlák, CSc.

Za docentem Aloisem Vaňkovským

Dne 23. ledna dotlouklo srdce významného pracovníka vojenského školství a výzkumu plk. v.v. doc. Ing. Aloise Vaňkovského, CSc.

Narodil se 6. ledna 1926 ve Vilémově u Golčova Jeníkova. Svoji profesionální dráhu zahájil v roce 1943 v Baťových gumárenských závodech ve Zlíně, kde se po maturitě stal laborantem ve výzkumném ústavu. Pracoval jako chemik na přípravě kaprolaktamu a výrobě silonu pod vedením věhlasného chemika – pozdějšího akademika Otty Wichterle.

Vysokoškolské studium v oboru inženýrství chemie zahájil v roce 1948 na Vysoké škole technické v Brně a ukončil na Vojenské technické akademii v roce 1952. Po jejím absolutoriu pracoval ve Vojenském technickém ústavu v Praze v oboru organických syntéz. V letech 1954 až 1957 působil v odboru obrany Úřadu předsednictva vlády ČSR, kde se věnoval otázkám ochrany proti zbráním hromadného ničení (OPZHN).

POZVÁNKA

Po lednové premiéře *Baumarchaisovy Figarovy svatby* v Mahenově divadle, jež představuje jedno z vrcholných děl francouzské klasické komedie uvádí v únoru opera nové nastudování *Janáčkovy Její pastorkyně*. Obě dvě díla ve své dramatické verzi byla přelomová. První zhudebnil Mozart a druhé Janáček. Janáčkovu hudbu v uplynulém století vítězně prošla světem a pro Američany je Brno město Mendelovo a Janáčkovo. Městské divadlo zase uvede v březnu jedno z nejproslulejších dramát evropského romantismu *Marii Stuartovny*.

V rámci mezinárodního festivalu *Mozartovy cesty Brno 2006* uvádí brněnská filharmonie na svém koncertě 2. a 3. března v Besedním domě Mozartovu předehru k operě *Únos ze serailu*. Z dalších autorů jsou zastoupení *Glazunov, Weber a Alexandr Borodin* patřící ke kroužku ruských skladatelů nazývajících se *Mocná hrstka*. Tito skladatelé se živili civilním zaměstnáním. *Borodin* byl autor učebnic jako ceněný chemik. Jeho přítel *Rimskij-Korsakov* byl námořním důstojníkem ruského válečného loďstva. Další dílo *Mozartova Koncertantní symfonie a Symfonie Jupiter* zazní 10. března opět v Besedním domě. A poslední zazní 23. a 24. března *Symfonie č. 40 g moll*.

K mozartovskému festivalu se váže i výstava v Místodržitelském paláci *Moravské galerie Rokokový klasicismus, umění doby Mozartovy*. Termín *rokokový klasicismus* je novotvar období, které předcházející generace nazývaly *přechodný styl* tj. *mezi rokokem a klasicismem a některé exponáty na výstavě jsou vysloveně klasicistní*. I tak lze výstavu doporučit a současně navštívit ve stejném objektu i výstavu *České exlibris od jeho počátků do roku 1920*. Jedná se o mimořádný zážitek pro všechny sběratele této miniaturní grafiky.

Dr. Vít Pospíšil

Při transformaci vědeckovýzkumné základny ČSLA byl vzhledem ke svým zkušenostem ustanoven v roce 1958 náčelníkem Výzkumného a zkušebního střediska 070 v Brně. Využitím jeho odborných a řídicích kvalit i jeho osobnostních rysů tak byly položeny solidní základy produktivní výzkumné a vývojové instituce, která se rozhodující měrou podílela na vytvoření moderní československé tradice OPZHN.

Jeho svědomitost jej dovedla k snaze dále rozvíjet vlastní vědeckou kvalifikaci, proto v roce 1963 přestoupil na Vojenskou akademii Antonína Zápotockého do funkce vědeckopedagogického pracovníka a postupně obhájil kandidátskou disertaci, habilitační práci a v roce 1977, kdy již působil na VVŠ PV ve Vyškově, byl jmenován docentem pro obor Chemie a technologie vysoce toxických sloučenin.

Za dobu pedagogického působení vypracoval sedm vydání skript o dekontaminaci otravných látek (z toho dvou v angličtině pro Military Technical College v Káhiře). Byl školitelem řady vědeckých aspirantů, včetně zahraničních. Je autorem či spoluautorem pěti desítek původních vědeckých publikací, desítek výzkumných zpráv, studií, pojednání a přednášek.

V roce 1978 se vrátil do Výzkumného ústavu 070 Brno do funkce náčelníka oddělení dekontaminace a do odchodu do zálohy v roce 1987 rozhodující měrou přispíval k rozvoji oboru, který u nás

dosáhl vynikající úrovně a představuje světovou špičku. Právě v uvedené době totiž byly s jeho významným podílem vyvinuty a v jednotkách chemického vojska zavedeny do užívání nové moderní dekontaminační směsi, postupy a technické prostředky, které byly následně vysoce oceněny světovou odbornou komunitou v zahraničních misích ČSLA a později AČR, jakož i na mezinárodním vědeckém fóru při prestižních zahraničních konferencích a výstavách.

Všichni, kdož jsme Aloise Vaňkovského znali jako svědomitého řídicího a aktivního výzkumného a vědeckopedagogického pracovníka a vzácného přítele, udržíme v naší mysli jeho nehynoucí památku.

Prof. Ing. Jiří Matoušek, DrSc.,
Ing. František Opluštil, CSc.,
plk. prof. Ing. Dušan Vičar, CSc.

Michal

Byla sobota 11. února, běžný víkendový den, úplně stejný jako všechny předchozí. Zazvonil mobil a změnil řád věcí.

Oznamovali mi, že mého otce převážejí do nemocnice s podezřením na akutní infarkt. Roztáčí se kolo horečných volání, zjišťování stavu a prognóz. Je odpoledne, pomyslná chvíle klidu, když se opět ozývá mobil. Včera ve večerních hodinách zemřel Michal Troščák, sděluje lakonicky SMS.

Polévá mne zvláštní směsice pocitů a vzpomínek. Bylo to skvělé období devadesátých let. Euforie ze změny řádu věcí se promítala i do naší odborové činnosti. Organizovali jsme turnusové pobyty pro zaměstnance školy v Itálii – Raveně, v campingu Park Adriano. Za celé prázdniny jsme vždy vlastními silami vybavili deset turnusů týdenních pobytů. S vlastní organizací, vlastním autobusem.

Autobus a Michal. Pro mne synonyma. Vybavuji si jeho tvář, když jsme na „právnícké“ nakládali neuvěřitelné množství zavazadel do autobusu a nevěřicně zírali, že se to tam vejde. Na jeho klidnou a vyrovnanou tvář, když jsme nocí projížděli Dolomity, snažili se počítat tunely a „prndali“ o životě a na jiskřičky v očích, když mi občas vyvedl nějakou rošťárnu. Michal byl pro mne vždy zárukou, že vše dobře dopadne a že

se na něj můžu spolehnout. Měla jsem ho ráda, i když se nedá říct, že by byl zrovna výlupek všech ctností, spíš naopak.

Prodali jsme autobus, přestali pořádat zájezdy, přestala jsem se vídat s Michalem. Jeho poslední období nebylo nijak přívětivé. Podrobnosti nevím a jsem ráda. Můžu si aspoň Michala uchovat ve vzpomínkách jako šťastného chlapa a doufám, že nejen já.

Tatka tentokrát vyhrál, jeho stav se zlepšuje. Michal ne. Je mi to moc líto.

Šárka Sobotková, ZV ČMOSA

Michal Troščák (na snímku uprostřed) se svými fotbalovými kamarády

Martin Ráboň, Oldřich Gregar, Bohuslav Kachlík a kolektiv

VAL NA OBRANU REPUBLIKY

Československé opevnění z let 1935–1938 na Králicku

U příležitosti 70. výročí vzniku Rady pro opevnování, Ředitelství opevnovacích prací a zahájení výstavby opevnění v Republice československé, vyšla v nakladatelství Spolek přátel československého opevnění Brno výpravná a rozsáhlá publikace Val na obranu republiky, Československé opevnění z let 1935 – 1938 na Králicku. Je věnována památce všech, kteří byli na konci září 1938 připraveni bránit svoji vlast a kterým vlastní vláda nařídila vzdát se nepřátelům bez boje.

Opevněním na Králicku se zabývá značné množství dosud vydaných publikací. Zatím se však zaměřovaly jen na užší tématické celky, některé vybrané objekty, stavební úseky a podúseky, případně na vzpomínky pamětníků. Řada údajů však nebyla do dnešního dne uvedena, jsou porůznu roztroušené nebo je certifikační literatura zmiňuje jen okrajově.

Hned v úvodní kapitole autor Martin Ráboň definuje účel opevnění, které mělo především zabezpečit zmobilizování branné moci a zajistit včasné zaujetí určených nástupových prostorů. Tento zásadní fakt vycházel z myšlenkového potenciálu vrcholných armádních funkcionářů, kteří se připravovali na válku, jenž měla rozhodnout o bytí a nebytí jejich vlasti i celého národa.

Kniha se ve svém obsahu zabývá opevněním vybudovaným v prostoru

působnosti prvorepublikového Ženíjního skupinového velitelství III v Králickách, tedy v oblasti mezi vrcholem Maliník, který se nachází na jižní části masivu Králického Sněžníku a Zemskou branou v Orlických horách. Pokud jednotlivé úseky lehkého opevnění přesahují vymezenou popisovanou oblast, jsou v publikaci taktéž uvedeny. Kniha přináší zájemcům komplexním způsobem zpracované základní informace o historii, osudech i současnosti pevnostních objektů na Králicku a všech místních vojensko-historických expozicích, jež mohly vzniknout a existovat jen díky obrovskému nadšení a vytrvalosti několika desítek amatérských vojenských historiků, kterým nebyl lhostejný osud zbylého torza „Betonové hranice“ a kteří se při své dobrovolné a časově náročné práci nenechali odradit četnými překážkami, trvajících až do současnosti.

Jako jediná publikace, která se zabývá pevnostní problematikou, obsahuje konkrétní seznamy osob a dokumenty o výkupu soukromých pozemků pro výstavbu opevnění na Králicku. Těmito důkazy tak jednoznačně odmítá nepravdivé názory, že armáda mohla stavět na pozemcích neoprávněně! Ani podle platných právních norem, o kterých se kniha samozřejmě zmiňuje, to tedy nebylo možné.

Na 528 stranách vytištěných na kvalitním křídovém papíru jsou představeny desítky dobových a současných fotografií, některé zatím i do dnešní doby nikde neuveřejněných. Součástí publikace jsou rozsáhlé přílohy, tvořící téměř polovinu tohoto výpravného díla. Další zajímavostí publikace je profesionální zpracování obrázků, nákrese, řezů a schémat v úžasném a atypickém provedení Bohuslava Kachlíka.

Pplk. Ing. Bohuslav Vlček

Nakladatelství a vydavatelství
Spolek přátel československého opevnění Brno, s.r.o., Glinkova 9, 623 00
Brno-Kohoutovice
Edice Fortifikace, 2005

M Ě S Í Č N Í K Univerzity obrany

E-mail: listy@unob.cz

<http://www.unob.cz>

Pověřený vedoucí redaktor:

Dr. Pavel Pazdera

Sídlo redakce:

Kounicova 65, 612 00 Brno

Redakční telefon:

redakce: 973 442 636

Fax: 973 442 160

Předseda redakční rady:

pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.

Místopředseda redakční rady:

pplk. Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Měsíčník vydává Univerzita obrany

MK ČR E 15403

Tiskne tiskárna Vydavatelská skupina UO

Redaktor: Ing. Vilém Lipold

Fotograf: Svatopluk Kouřil

Typografové: Marek Sobola

Ilona Rolcová

Uzávěrka je 15. dne v měsíci

BVV

Veletrhy
Brno

Veletržní okénko

Co nabízí výstaviště v březnu

Potravinářství a nábytek

SALIMA je mezinárodní potravinářský veletrh, který bude probíhat na výstavišti od 7. do 10. března. Doprovodný program bude jako obvykle bohatý. Není divu, loni vystavovalo na 1200 firem z 41 zemí a přes 40 tisíc návštěvníků přišlo na veletrh z 53 zemí. Letos proběhne seminář s atraktivním názvem Bezpečnost potravin – normy kvality pro dodavatele obchodních řetězců. V době omývání uzenin octem a myší v prostorách řetězců bude seminář určitě zajímavý. Budou soutěžit i mladí kuchaři, cukráři a číšníci nejenom z ČR, ale i z Rakouska, Polska a Slovenska. Souběžnou akcí bude PIVEX, kde bude zastoupen i jeden z nejsilnějších ležáků Evropy – náchodský Primátor 24 stupňů a podvnané proběhne mezinárodní vinařský veletrh VINEX. Z velkých firem bude zastoupen Znovín, Soare Sekt, Patria Kobylí, Templářské sklepy Čejkovice, Vinium Velké Pavlovice. Ze zahraničních vín od Chile a Argentiny přes Austrálii, Jihoafrickou republiku, Moldávii, Středomoří až do střední Evropy. Všechna vína budou moci návštěvníci porovnat v Cenové srovnávací degustační zóně. Jedním z prostředků propagace vína je i vinná turistika a zábava. Tak vznikla v Bořetovicích na jižní Moravě Svobodná spolková republika Kraví Hora. Jde o recesistický stát, v jehož ústavě je i článek týkající se obrany: „při ohrožení republiky at každý kdo má doma zbraň se jí chopí, oblékne si vyšívání košelu a dostaví se do vinného sklípku ministra obrany“. Odborníkům ponechávám k posouzení, zda obránci budou sklípky bránit do posledního náboje a hlty vína. I Bořetice s Kravíhorskou republikou budou zastoupeny mezi

malými vinaři na Vinexu.

Mezinárodní veletrh bydlení MOBIL-TEX bude probíhat od 22. do 26. března a bude ho zahajovat izraelský designér Arik Levy. Jde o tvůrce světového formátu, který při výrobě nábytku využívá kompozitní materiály užívané dosud v letectví, kosmonautice a automobilovém průmyslu. K vidění bude mimo jiné i samostatný výběrový pavilon designu – design 4life v pavilonu A2, kde budou koncentrovány nabídky firem ze střední Evropy. Záštitou řady akcí včetně již zmíněného pavilonu je Design centrum ČR se sídlem v Brně.

Dr. Vít Pospíšil

Lístky na veletrh

Březen – za kamna vlezem a vylezem jen na veletrhy. Březen je totiž měsíc plný veletrhů, jak je uvedeno výše. Na tyto veletrhy se můžete, studenti, dostat za jednu korunu. Jak na to? Nejpозději 7 dní před zahájením veletrhu (pozdější objednávky nebudou vyřízeny) si musíte u paní Jarmily Klučkové (Kounicova 65, kancelář 112 ve 3. – rektorském – patře), telefonicky na 973 442 732 anebo e-mailem na adresu jarmila.kluczkova@unob.cz – což doporučuji – objednat jmenovitě potřebný počet vstupenek. Nezapomeňte uvést hodnosti, učební skupinu a kdo si lístky přijde vyzvednout (jeden vyzvedávající maximálně 10 lístků nebo pro jednu učební skupinu).

Duben – ještě tam budem: 2. až 6. dubna na Mezinárodním veletrhu zemědělské techniky TECHAGRO, Mezinárodním veterinárním veletrhu ANIMAL VETEX a Mezinárodním lesnickém a mysliveckém veletrhu SILVA REGINA.

– vili –

O vojně humorně

Vážení a milí čtenáři!

Minule jsem skončil převedením profesorů, docentů a asistentů z civilní techniky na vojenskou (VTA). Ti mohli udělat z VTA vysokou školu a opravdu ji z části svou úrovní udělali. Z části ji však snížili na úroveň průmyslovky sovětsí poradci, kteří nařídili, že ze sedmdesáti procent mají učitelé naučit všechno v přednáškách a na učebně, ač vysokou školu dělá vysokou školou především samostudium. Ovšem studovat měli posluchači VTA na rozkaz po obědě, kdy usínali. Není tedy divu, že snižovaná úroveň VTA inspirovala Ing. Milfajta ke vtipu: „Proč mají letadla zákaz létat nad VTA?“ – „Protože VTA má tak vysokou úroveň, že by letadla mohla na ni narazit a zřítit se.“

Vrcholem činnosti sovětských poradců byl příkaz zakrýt obraz „Prométheus přinášející lidstvu oheň“ v aule bývalé právnické fakulty rudým sukrem a posadit dole bustu Lenina s knihou. Měl zřejmě posluchačům připomínat „Učit se, učit se, učit se!“, aby se nerozptylovali při přednáškách krasavicemi na obraze, mj. prý i hledáním kterážto postava má údajně šest prstů na noze. Jako by leninští poradci neznali, co napsal Marx ve své doktorské disertaci (1841): „Prométheus je nejvznešenější svatý a mučedník ve filosofickém kalendáři.“

Prométheus přelstil Dia dvakrát a proto byl krutě potrestán. Lest byla vlastní mnoha válečníkům a objevila se i na VTA. Tak velitel pracoviště společenských nauk plk. J. Nechvátal preventivně

z množoval svým podřízeným ubránit se určitým úkolům, že se jich ptal, jak jsou s úkolem daleko, že to spěchá atd., aniž ti o nějakém úkolu vůbec věděli. Byli tak překvapeni, že se nezmohli – zaskočení tou chytrou lští – na odpor a úkol urychleně provedli. O jiné chytré lští mi vyprávěl velitel chemické fakulty plk. Abrhám. Přivezl si ji ze studií v SSSR: Ruský kolega byl příliš líný, aby zvládl látku ke zkoušce, ale pochopitelně uspět chtěl. A tak se z očíslovaných otázek, které dostali předem, naučil jen otázku č. 13. Z vějíře si jakousi vytáhl, vydešeně vykřikl, že to je trináctka a zahrabal ji do otázek zpět. Teprve, když ho přezvěděli, že nemůže být pověřivý, a otázku mu vyhledali, dal si říct a uspěl na výbornou.

Zbraňář prof. Farlik nám vyprávěl, jak přelstili konkurenci v nabídce zbraní jakémusi arabskému státu tím, že do katalogu Zbrojovky vložili za každou stránku librovou bankovku, a dále tím, že naši technici mající předvést střelbu nabízeného kulometu – vyčištěného do sucha – natřeli si vlasy brilantínou a sem tam si jí namastili prsty před rozborkou a sborkou kulometu a spuštěním jeho střelby. Lest se však někdy nevydařila, jak nám vyprávěl bývalý učitel politické ekonomie na VTA, později zbraňář. Dopravovaly se zbraně na Kubu a patrolující americké lodě měly být přelstěny tím, že zbraně nenesly žádné označení výrobce. Ale utajenost padla, neboť některé součástky zabalili brněňští zbrojováci do Rudého práva! Úmyslně?

Směšně dopadl i politruk D. z poli-

řice, MO Praha, VÚ 8860 Praha, Hradní stráž Praha, OVS MO, SKS, STVS MO a dalších – vůbec neztratilo, ba naopak! Získalo celkem 7 prvních míst, 4 druhá místa, 2 třetí místa. A nyní konkrétně, jak boje probíhaly.

Por. Ing. Martina Gabrielová vyhrála obří slalom, paralelní slalom a ski cross a navíc ve slalomu speciál se umístila třetí. RNDr. Šárka Hošková, Ph.D. vyhrála slalom speciál a navíc ve ski-crossu byla ve finále, kde však skončila na 4. místě. V ženském sjezdovém lyžování tedy získala Univerzita obrany Brno všechny možné tituly!

Pprap. Richard Skřivánek vyhrál slalom speciál a paralelní slalom, ve ski-crossu a obřím slalomu byl vždy druhý. Vynikající výsledek! Plk. Mgr. Stanislav

tického oddělení VAAZ, který přiběhl s jakýmsi textem k našim historikům a křičel: „Kdo z vás napsal tento reakční canč?“ Když mu řekli, že soudruh Kašpar z ideologického oddělení ÚV KSČ, změnil se mu tento text náhle z reakčního v pokrokový. Neodpustil si však výtku, že text měl být oním ideologem podepsán.

Humor se rodil i z běžného života nás učitelů. Tak se mne jednou při obědě kolega Rydl zeptal, kdo to je Tito. Oba jsme věděli, že Sověti o něm mluví jako o „krvavém psu“ a tak jsem i recesně odpověděl. Ale kolega četl Rudé právo dřív než já a tam stálo, jak Tito byl Chruščovem uvítán slovy „Dorogoj tovarišč Tito!“ Takže kolega mne mohl opravit: „Už ne krvavý pes, ale drahý soudruh.“ Chruščovova vystřídala Brežněv, o němž ruštinářky našly ve slovníku „Davno pora Brežněvu chvost okrotit!“ („Je na čase Brežněva zkroutnout.“)

Komické omyly vznikaly někdy u kreslíček a písařek špatným přečtením podkladů. Tak kreslička na katedře taktiky vepsala do mapy název hospody „U stříbrné koule“ (slavkovské bojiště) jako „Ustříhnuté koule“. Nachystal jí to takto nějaký vtipálek? Z podkladu filosofa V. Gardavského, kde stálo „úradek boží“, udělala zase jiná písařka „uráček boží“, což Vítu inspirovalo k předsazení písmena „č“ před toho uráčka. Víta měl i smysl pro humor v básnění. Kromě vážných filosofických básní (ve sbírce „Přibližně tečna“) napsal i jednu humornou – Povzdech stárnoucího Donšajna. Zde je: „Sbohem ó vášně mé/ zub času zle mne hubí/ už s nikým nespávám/ ani se svými/ zuby.“

Plk. v.v. doc. PhDr. Jiří Sedlák, CSc.

Přebor v lyžování

Ve dnech 9. až 13. ledna 2006 se v Jeseníkách v areálu Malá Morávka pod Pradědem za krásného slunného, ale mrazivého počasí uskutečnil Přebor MO a PPÚVZ v lyžování.

Soutěžilo se:

ve sjezdových disciplínách – slalom speciál, obří slalom, paralelní slalom – bez rozdílů kategorií a ski-cross – bez rozdílů kategorií,

v běžeckých disciplínách – běh klasický, sprint do vrchu, běh volně,

ve snowboardingu – slalom speciál, obří slalom, paralelní slalom – bez rozdílů kategorií a ski-cross – bez rozdílů kategorií.

Brněnská část Univerzity obrany vyslala nepočtené, ale silné reprezentativní družstvo složené z řad posluchačů bakalářského studia, doktorského studia a zaměstnanců.

Toto družstvo se v konkurenci ostatních škol, fakult a vojenských zařízení – FVZ Hradec Králové, STŠ MO Moravská Třebová, VSŠ Brno, VSŠ Vyškov, VK Roudnice nad Labem a VZ 8297, PS 0514, VZ 5847, UPS, SOPS Praha, MÚ Litomě-

Chvosta vyhrál obří slalom mužů ve snowboardingu a ve slalomu speciál byl druhý.

Mgr. Jiří Pliska se umístil dvakrát na pěkném čtvrtém místě v běhu klasickým způsobem i volně. Ve sprintu do vrchu nestartoval. Por. Ing. Blanka Jiráňová získala 2. místo v běhu volně na 5 km a dále jedno 4. a jedno 5. místo. Pprap. Miroslava Holečková byla třetí ve sprintu do vrchu a dále čtvrtá a pátá v ostatních běžeckých disciplínách, pprap. Renata Michalková získala jedno čtvrté a dvě pátá místa. Je třeba ocenit i boj pprap. Petry Balášové ve snowboardingu, který byl pro tentokrát bez medailových pozic – dvě čtvrtá a jedno páté místo, ale příště to již určitě vyjde.

– ŠH –

Družstvo reprezentující brněnskou část Univerzity obrany

